

Μνημονιακό Θέατρο με δεδομένη την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού

**Με δεδομένη την
κινεζοποίηση**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Η τρομοκρατία
πέφτει στο κενό**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Νέο δασοκτόνο
νομοσχέδιο

**«Καθαρίζουν»
δάση και
χορτολιθαδικά**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Το κύκλωμα της
υποκρισίας στην
υπηρεσία του
φόβου και της
τάξης**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Η σιδερένια
φτέρνα των
Μνημονίων
τσακίζει τη
δημόσια
εκπαίδευση**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Χτίζουν τον
«καθωσπρέπει»
φασισμό**

ΣΕΛΙΔΑ 3

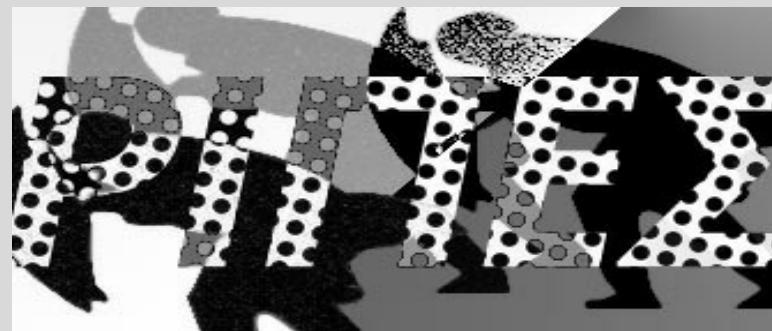
KPD: Η συνεπής
αντιφασιστική και
επαναστατική οργάνωση της
γερμανικής εργατικής τάξης
**Διδάγματα από το
Μεσοπόλεμο**

ΣΕΛΙΔΑ 11

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

26/10: Αυστρία: Εθνική γιορτή, Μπενίν, Ρουάντα: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων, Νότιο Βιετνάμ: Ημέρα συντάγματος, δημοκρατίας (1955, 1956), Ελβετία: Ημέρα σημαίας 26/10/1912: Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης 26/10/1971: 32 συλλήψεις μελών ΚΚΕ εσωτερικού 26/10/1977: Βόμβα στο δυτικογερμανικό μορφωτικό κέντρο Κωνσταντινούπολης, διαδηλώσεις, τρεις τραυματίες 27/10: Ελλάδα: Γιορτή σημαίας, Κούβα: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 27/10/1955: Διαδηλώσεις για το κυπριακό σε διάφορες πόλεις και συγκρούσεις στουδιαστών-αστυνομικών 27/10/1979: Αυτοκτονία Νίκου Πουλαντζά 28/10: Ελλάδα: Εθνική γιορτή 28/10/1905: Γενική απεργία στη Ρωσία, οι εργάτες ζητούν καθαίρεση του τσάρου 28/10/1922: Ο Μουσούλινι και 40.000 μελανοχιτώνες ξεκινούν από τη Νάπολη την «πορεία προς την Ρώμη» 28/10/1970: Βόμβα στην πλατεία Μητρόπολεως («Ελληνική Μαχητική Αντίσταση») 28/10/1975: Θουριοί του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ από την EPT κατά τη γιορτή του «ΟΧΙ», διατάσσονταν ανακρίσεις 29/10: Ημέρα κατά της φωρίασης, ημέρα διδύμων, Τουρκία: Ημέρα Δημοκρατίας 29/10/1918: Ιδρύεται η ΓΣΕΕ από 44 εργατικές οργανώσεις, που εκπροσωπούν 50.000 εργάτες απ' όλη τη χώρα 29/10/2004: Απόπειρα Επαναστατικού Αγώνα στη γέφυρα της Πέτρου Ράλλη, δύο κλούβες των ΜΑΤ κι ένα βαν της ΕΛΑΣ γλίτωσαν από λάθος κατά την έκρηξη του μηχανισμού 30/10: Ημέρα ορθοπεδικών νοσοκόμων 30/10/1903: 40.000 ισπανοί ανθρακωρύχοι απεργούν με αίτημα εβδομαδιαία πληρωμή 30/10/1922: Ιδρυση ΕΣΣΔ 30/10/1944: Η Θεσσαλονίκη απελευθερώνεται από τη ναζιστική κατοχή 30/10/1945: Ένας νεκρός και δέκα τραυματίες στη συγκέντρωση για την πρώτη επέτειο της απελευθέρωσης της Θεσσαλονίκης (χτύπημα από οπαδούς της δεξιάς) 30/10/1980: Ισχυρή έκρηξη καταστρέψει υποσταθμό διανομής ηλεκτρικού ρεύματος στα «Ψυγεία Ελλάδος» (ΕΛΑ) 31/10: Ημέρα αποταμίευσης 31/10/1984: Δολοφονία Ιντιρά Γκάντι 1/11: Ημέρα χορτοφαγίας, Μεξικό: Ημέρα νεκρών, Αλγερία, Βιετνάμ: Ημέρα επανάστασης (1954, 1963) 1/11/1956: Ο Μουσούλιν προσπαθεί να περιγράψει αυτό που ενώνει Ρώμη και Βερολίνο και καθιερώνεται η λέξη «άξονας» 1/11/1977: Βόμβα σε δικαστικό μέγαρο στο Σάαρ (Γερμανία) παρά τα πρωτοφανή αυτονομικά μέτρα (RAF) 1/11/1986: Δύο βόμβες στο Παρίσι προκαλούν ζημιές στα γραφεία ιδιωτικής αεροπορικής εταιρίας και στα γραφεία της κυβερνητικής υπηρεσίας για τους μετανάστες («Αμεση Δράση») 1/11/2000: Ο 23χρονος Αλβανός Bledar Qoshku σκοτώνεται κατά τη διάρκεια ανταλλαγής πυρών -όπως ισχυρίστηκε η ΕΛΑΣ- αλλά το όπλο που φερόταν να έχει μαζί του δεν βρέθηκε ποτέ.

● Να υπενθυμίσουμε –με το δικό μας τρόπο– αυτό που έγραψε η «Κ» στην τελευταία σελίδα του προηγούμενου φύλλου της ●●● Οταν ακούτε κραυγές εδυνικού ξεσηκωμού, όταν βλέπετε το Μαξίμου να μετατρέπεται σε Κούγκι, όταν βλέπετε τον Σαμαρά να ντύνεται Πετρόμπεης, τον Μπένι να ντύνεται Παπαφλέσσας και τον Σουρνάρα να ζώνεται τα φυσεκλίκια παριστάνοντας τον Αρη, πάρτε την... κατάλληλη δέση για τα νέα μέτρα ●●● Αν και, εδώ που τα λέμε, και με τα παλιά μέτρα... μια χαρά περνάμε ●●● Η σήρη κάνει την αυτοκριτική της, διότι έως τώρα αδυνατούσε να αντιληφθεί την τεράστια σημασία του αγωνιστικού dress code στην ανάπτυξη του επαναστατικού αγώνα ●●● Ευτυχώς που ήρθε ο Αλέξης και μας άνοιξε τα μάτια ●●● Θα πάει -είπε- χωρίς γραβάτα στις Βρυξέλλες και η Μέρκελ με την παρέα της δα καταλάβουν ότι δεν αστειεύεται, αλλά είναι αποφασισμένος να τους λιώσει ●●● Μετά την αυτοκριτική, μας κατέλαβε οίστρος δημιουργικών προτάσεων ●●● Δημοσίως καταδέσουμε μόνο μία: αντί του ανοιχτού πουκάμι-

σου, ο πρωθυπουργός Αλέξης να επιλέξει ένα ζιβάγκο σε σκούρο χρώμα, ώστε να πάδουν την καραπλακάρα τους Ανγκελά και συντροφία ●●● Ασχέτο: «Αλλο Τουπαμάρος κι άλλο το... πιπί της Μάρωρας», έλεγε ένας δυμόσιοφος Πρεβεζάνος ●●● Πάντως, πρόεδρε Αλέξη, δεν είναι οτι καλύτερο να έχεις τελειώσει Πολυτεχνείο και να σου κάνει μαθήματα αριθμητικής ο Πρετεντεράκος ●●● Και να αποδεικνύει, μάλιστα, ότι λες μπούρδες για να εξαπατήσεις το πόπολο ●●● «Λαγουδάκια» του Σαμαρά οι «τεχνοκράτες» της Επιτροπής Προϋπολογισμού της Βουλής ●●● Ανοίξαν το δέμα με τη μη βιω-

σιμότητα του χρέους και το συνεχίζουν ο Σαμαράς, ο Μπένι και ο Στουρνάρας ●●● Βουλωμένο γράμμα διάθασε πάλι η «Κόντρα» ●●● Φιλότιμη η προσάρδεια των συγκροτημάτων Ψυχάρη και Μπόμπολα να αποδείξουν πως η πρόταση των «58» έχει και... λαϊκή αποδοχή ●●● Ετοι είναι, παιδιά, συμφωνούμε απόλυτα ●●● Στους καφενέδες της επικράτειας δεν έχουν άλλη συζήτηση εκτός από την πρόταση των «58» ●●● Συζητούν εκτενώς για τις τεράστιες προσωπικότητες του Μπέζου, της Σάντης και του Πορτοκάλογου ●●● Πίνουν νερό στην υγεία

του Μόσιαλου ●●● Εύχονται ο δέος να τους κόβει χρόνια και να τα δίνει στον Μητσή και τον Χριστοδούλακη που δυσιάζονται για να σώσουν την πατρίδα ●●● Οχι μόνον ο Βαρδινογιάννης, αλλά κι άλλοι πέντε καπιταλιστές προδυμοποιήθηκαν για γίνουν χορηγοί των παρελάσεων, δήλωσε ο Αθραμόπουλος ●●●

Κατανοητή η στάση τους ●●● Η ελληνική αισική τάξη πάντοτε βάδιζε πίσω από τανκς ●●● Των γερμανών κατακτητών, των Αγγλών στα Δεκεμβριανά, των Αμερικανών στον εμφύλιο και τη χόντα ●●● Ελαφρώς καπελωμένη αισθάνθηκε η Σάντη από τη σημίτεια υιοδέτηση της «πρωτοβουλίας των 58» ●●● Λίγο, όσο πατάει η γάτα ●●● Τι ακριβώς συμφωνία έχει κάνει ο Πάγκαλος με τον ΣΥΡΙΖΑ; ●●● Δεν μπορεί, τέτοιοι διαφημιστές ποτέ δεν δουλεύουν τζάμπα ●●● Ο γραμματέας του ΠΑΣΟΚ Ν. Ανδρουλάκης οργίζεται όταν γίνεται λόγος για παζάρια και μοιρασίες διοικήσεων νοσοκομείων με τη ΝΔ ●●● Καλά, πιστεύει ότι δια βρεθεί άνδρωπος να χάψει την οργή του; ●

◆ Θέλει και τα λέει ή του ξεφεύγουν; Απαντώντας στις μπηχτές κάποιων Πασόκων για τη στάση της ΝΔ την περίοδο του πρώτου Μνημόνιου, ο Σταύκουρος, μιλώντας στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής επί του Προσχεδίου του Κρατικού Προϋπολογισμού, ακρού πρώτα έκανε γαργάρα τα Ζάππεια, στη συνέχεια προσπάθησε ν' αποδείξει ότι η ΝΔ είχε επιμέρους διαφωνίες και γ' αυτό δεν ψήφισε το πρώτο Μνημόνιο. Κατέληξε, δε, με τα εξής εκπληκτικά: «Ηρθε, συνεπώς, το δεύτερο Μνημόνιο, και ειδικότερα η διάρθρωση του δημοσιονομικού εγχειρήματος, το Νοέμβριο του 2012 να διορθώσει το σφάλμα της πρώτης προσαρμογής! Και γέλασε πάθε πικραμένος... ◆ Στασίδη στο κονάλι του Καρατζαφέρη έχει πιάσει ο Κασιδιάρης. Μην βιαστείτε να πείτε «σιγά το νέο», γιατί είναι γνωστή η έχθρα που χώριζε το ΛΑΟΣ από τη ΧΑ, καθώς διεκδικούσαν το ίδιο εκλογικό αικροατήριο. Γ' αυτό και τίθεται το ερώτημα: προσπαθεί να σχεδιάσει κάθε πικραμένος... ◆ Στασίδη στο κονάλι του Καρατζαφέρη έχει πιάσει ο Κασιδιάρης. Μην βιαστείτε να πείτε «σιγά το νέο», γιατί είναι γνωστή η έχθρα που χώριζε το ΛΑΟΣ από τη ΧΑ, καθώς διεκδικούσαν το ίδιο εκλογικό αικροατήριο. Γ' αυτό και τίθεται το ερώτημα: προσπαθεί να σχεδιάσει κάθε πικραμένος... ◆ Στασίδη στο κονάλι του Καρατζαφέρη έχει πιάσει ο Κασιδιάρης. Μην βιαστείτε να πείτε «σιγά το νέο», γιατί είναι γνωστή η έχθρα που χώριζε το ΛΑΟΣ από τη ΧΑ, καθώς διεκδικούσαν το ίδιο εκλογικό αικροατήριο. Γ' αυτό και τίθεται το ερώτημα: προσπαθεί να σχεδιάσει κάθε πικραμένος... ◆ Στασίδη στο κονάλι του Καρατζαφέρη έχει πιάσει ο Κασιδιάρης. Μην βιαστείτε να πείτε «σιγά το νέο», γιατί είναι γνωστή η έχθρα που χώριζε το ΛΑΟΣ από τη ΧΑ, καθώς διεκδικούσαν το ίδιο εκλογικό αικροατήριο. Γ' αυτό και τίθεται το ερώτημα: προσπαθεί να σχεδιάσει κάθε πικραμένος... ◆ Στασίδη στο κονάλι του Καρατζαφέρη έχει πιάσει ο Κασιδιάρης. Μην βιαστείτε να πείτε «σιγά το νέο», γιατί είναι γνωστή η έχθρα που χώριζε το ΛΑΟΣ από τη ΧΑ, καθώς διεκδικούσαν το ίδιο εκλογικό αικροατήριο. Γ' αυτό και τίθεται το ερώτημα: προσπαθεί να σχεδιάσει κάθε πικραμένος... ◆ Στασίδη στο κονάλι του Καρατζαφέρη έχει πιάσει ο Κασιδιάρης. Μην βιαστείτε να πείτε «σιγά το νέο», γιατί είναι γνωστή η έχθρα που χώριζε το ΛΑΟΣ από τη ΧΑ, καθώς διεκδικούσαν το ίδιο εκλογικό αικροατήριο. Γ' αυτό και τίθεται το ερώτημα: προσπαθεί να σχεδιάσει κάθε πικραμένος... ◆ Στασίδη στο κονάλι του Καρατζαφέρη έχει πιάσει ο Κασιδιάρης. Μην βιαστείτε να πείτε «σιγά το νέο», γιατί είναι γνωστή η έχθρα που χώριζε το ΛΑΟΣ από τη ΧΑ, καθώς διεκδικούσαν το ίδιο εκλογικό αικροατήριο. Γ' αυτό και τίθεται το ερώτημα: προσπαθεί να σχεδιάσει κάθε πικραμένος... ◆ Στασίδη στο κονάλι του Καρατζαφέρη έχει πιάσει ο Κασιδιάρης. Μην βιαστείτε να πείτε «σιγά το νέο», γιατί είναι γνωστή η έχθρα που χώριζε το ΛΑΟΣ από τη ΧΑ, καθώς διεκδικούσαν το ίδιο εκλογικό αικροατήριο. Γ' αυτό και τίθεται το ερώτημα: προσπαθεί να σχεδιάσει κάθε πικραμένος... ◆ Στασίδη στο κονάλι του Καρατζαφέρη έχει πιάσει ο Κασιδιάρης. Μην βιαστείτε να πείτε «σιγά το νέο», γιατί είναι γνωστή η έχθρα που χώριζε το ΛΑΟΣ από τη ΧΑ, καθώ

Χτίζουν τον «καθωσπρέπει» φασισμό

Μετά το αρχικό σοκ, τα ναζιστικά φίδια ξεμύπισαν και πάλι από τη φωλιά τους. Γέμισαν με τρικάκια τους δρόμους (με εμμονή κυρίως σε Κυψελή-Πατήσια, για ευνόητους λόγους) και ανήγγειλαν ανοιχτή συγκέντρωση για το ερχόμενο Σάββατο. Μάλιστα, καλούν τους οπαδούς τους να πάνε στη συγκέντρωση με τα καθημερινά τους ρούχα και όχι με τις στολές των ταγμάτων εφόδου ή τα μαύρα μπλουζάκια, σε μια προσπάθεια να σπάσουν το φόβο που έχει φωλιάσει σε πολλούς από δαύτους, καθώς δεν ήταν συνθησιμένοι σε διώξεις, ενώ απογοητεύτηκαν και από τη συμπεριφορά κότας που επέδειξαν τα ηγετικά στελέχη που συνελήφθησαν και ιδιαίτερα ο αρχηγός.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ακόμη κι αν η πολιτική έξουσία «τελειώσει» τη Χρυσή Αυγή, δεν τελειώνουμε με το φασισμό που έχει αποκτήσει κοινωνικά χαρακτηριστικά (και όχι χαρακτηριστικά κοινωνικού κινήματος, όπως επιμένουν μερικοί κουτοπόνηροι δημοσιολόγοι). Δεν μπορείς να μιλάς για κοινωνικό κίνημα, όταν είναι εξαιρετικά λόγιο αυτοί που κινητοποιούνται είτε ως μέλη των ταγμάτων εφόδου είτε ως υποστηρικτικά τμήματα. Επειδή εμείς δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη στα γκάλοπ, επειδή όλα και πάντοτε είναι «πειραγμένα», ανάλογα με τη θέληση αυτού που τα παραγγέλνει, δε θ' αναφερθούμε σ' αυτά. Τη λογική θα επικαλεστούμε. Δεν είναι δυνατόν να εξαλειφθεί ο κοινωνικός εκφραστισμός, επειδή το κράτος επιτέθηκε στη νεοναζιστική συμμορία. Πόσο μάλλον επειδή τα αστικά ΜΜΕ «ανακαλύψαν» ξαφνικά το νεοναζισμό του Μιχαλολιάκου και της συμμορίας του. Γνωστά ήταν εν πολλοῖς όλα αυτά, δεν μαθεύτηκαν τώρα, επειδή τα έπαιξαν τα κανόλια.

Φυσικά, η προπαγάνδα παίζει ρόλο σε κάποια κοινωνικά στρώματα, που τρέφονται αποκλειστικά απ' αυτή, και χωρίς

αμφιβολία η συμμορία του Μιχαλολιάκου χάνει οπαδούς. Οταν, όμως, ο εκφρασισμός έχει απλωθεί μέσα σε κοινωνικά στρώματα (κατεστραμμένους μικροαστούς, τμήματα των ανέργων), δεν μπορεί να εξαφανιστεί μετά από μια σύγκρουση του νεοναζιστικού μορφώματος με το κράτος. Πόσο μάλλον όταν αυτή η σύγκρουση από τη μεριά του κράτους δεν εμφανίζεται ως σύγκρουση με το φασισμό, αλλά ως σύγκρουση με τις έκνομες ενέργειες μιας φασιστικής οργάνωσης.

Από την πρώτη στιγμή που εκδήλωθηκε, με εντολή Σαμαρά, η επίθεση του κατασταλτικού μηχανισμού ενάντια στη ΧΑ, είχαμε σημειώσει ότι είναι προφανής η προσπάθεια να διαχωριστεί η ΧΑ σ' ένα «εγκληματικό» και σ' ένα «σοβαρό» κομμάτι. Αυτό ήταν προφανές στο πόρισμα του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Χ. Βουρλιώτη και στη στόχευση των πρώτων διώξεων και προφύλακίσεων. Βέβαια, το να φτιαχτεί μια «σοβαρή» ΧΑ, η οποία θα ενεργεί μόνο εκτελώντας κρατικές παραγγελίες, χωρίς να απειλεί τη σταθερότητα του πολιτικού συστήματος, δεν είναι κάπι απλό, όπως πατάξαντας ένα κουμπί κι ανάβεις μια συσκευή. Είναι πολλοί οι παρόγνωτες που υπεισέρχονται και πρώτα-πρώτα η ίδια η δυνατότητα του υπάρχοντος ναζιστικού μορφώματος να παραμείνει ενωμένο με τη μισή ηγετική του ομάδα στη φυλακή. Μια δυνατότητα που θα καθοριστεί και από το τι θα κάνουν στο παρασκήνιο εκείνοι οι καπιταλιστές που μπούκωναν με χρήμα τη ΧΑ. Θα εξακολουθήσουν να στηρίζουν με χρήμα την παλιά δομή ή θα «πλησιάσουν» μερικούς για να χτίσουν κάπι νέο;

Γ' αυτό και βλέπουμε προσπάθειες να πλαισιορίστει στην πολιτική πιάτσα η αναγκαιότητα οικοδόμησης ενός «σοβαρού» αικροδεξιού κόμματος, στα πρότυπα αντίστοιχων κομμάτων που υπάρχουν σε άλλη

λες ευρωπαϊκές χώρες, κάποια από τα οποία συμμετέχουν ακόμη και σε κυβερνήσεις (π.χ. Νορβηγία, Αυστρία). Γνωστό «γαλάζιο» σάιτ, που συνδέεται με τον περιβόλητο «αθυρόστομο» πρωθυπουργικό φίλο και άτυπο σύμβουλο, δουλεύει ήδη αυτή την ίδια, με βασικό επιχείρημα ότι «η φοβερή και τρομερή Χρυσή Αυγή –ως οργάνωση κι όχι ως ιδεολογία ριζωμένη στην κοινωνία– τίνει να διαλυθεί» και γι' αυτό «βρίσκονται ήδη εν εξελίξει υπόγειες διεργασίες για τη δημιουργία μιας νέας... Χρυσής Αυγής». Ενός λάιτ αικροδεξιού κόμματος σαν κι αυτά που συναντώνται στην Αυστρία, τη Νορβηγία, τη Γαλλία κ.λπ. τα οποία έχουν εγκαταλείψει τη ναζιστική φασιστική ρητορική και ποντάρουν στον άκρατο λαϊκισμό, την απογοήτευση του κόσμου από την οικονομική κρίση, στην ανεργία καθώς και στο μεταναστευτικό».

Στο δημοσίευμα γίνεται λόγος για επιχειρηματίες και «πολιτικούς που βρίσκονται στα δεξιά της Δεξιάς και θέλουν να απορροφήσουν τους ψηφοφόρους της Χρυσής Αυγής οι οποίοι δεν έχουν καμιά σχέση με το ναζισμό», δημιουργώντας ένα «πατριωτικό» κόμμα. Δίνει, μάλιστα, και το πρώτο φοβορί για την ηγεσία αυτού του μορφώματος, που είναι ο τέως αρχηγός ΓΕΣ (και υπηρεσιακός υπουργός Αμυνας στην κυβέρνηση Πικραμμένου) Φρ. Φράγκος.

Φυσικά, όταν πέφτει έτσι ένα όνομα, αυτό γίνεται για να «καεί». Να «καεί» το συγκεκριμένο όνομα, που έχει μεγάλο κύρος στους κόλπους της αικροδεξιάς (και όχι μόνο), για να προσελκυστεί ενδεχομένων στη ΝΔ, η οποία μπορεί να του υποσχεθεί ακόμη και μια εκλόγημη θέση στο ψηφοδελτιο Επικρατείας. Ετοι, το αικροδεξιό μόρφωμα (αν τελικά πάρει αυτή τη μορφή) θα μπορεί να αποτελεί ουσιαστικά ένα δορυφόρο της ΝΔ, τραβώντας ψήφους από τη ΧΑ και τον Καμένο.

Της Κεντροαριστεράς τα πάθη

Οι «58» οργανώνονται και απλώνονται. Συγκρότησαν και γραμματεία, στην οποία δεσπόζουν Πασόκοι και ΔΗΜΑΡίτες της μειοψηφίας, με τον απαραίτητο μαϊντανό Ν. Μπίστη μεταξύ τους. Τη Σάρτη δεν την έβαλαν στη γραμματεία. Μάλλον γιατί έχει... ευαίσθητο στομάχι και αντίδρα στα «καπελώματα» τύπου Σημίτη (όχι όμως και στα «καπελώματα» τύπου Πρετεντέρη). Στόχος τους, λέει, είναι να απλωθούν σε όλη τη χώρα, μαζεύοντας υπογραφές κάτω από το κείμενό τους και οργανώνοντας συγκεντρώσεις. Ανακοίνωσαν ήδη την πρώτη για τις αρχές Νοέμβρη, στην Αθήνα φυσικά, στην οποία αναμένεται να συρρεύσει όλος ο κάσμος.

Ο πρόεδρος Φώτης, όμως, μουλάρωσε. Οπως εξήγησε συνεντευξιαζόμενος στα «Νέα», «η ΔΗΜΑΡ έχει τη δική της πρόταση για τη συγκρότηση του προσδετικού πόλου -του πόλου του δημοκρατικού σοσιαλισμού- και εί-

ναι ανοικτή στο δημιουργικό διάλογο για την εκπόνηση ενός εναλλακτικού σχεδίου». Ομως, «αυτό το εναλλακτικό σχέδιο έχει σαφές μέτωπο όχι μόνο με τον αριστερό λαϊκισμό, αλλά και με τις νεοφιλελεύθερες επιλογές». Ως εκ τούτου, «δεν υπάρχουν οι πολιτικές προϋποθέσεις για συνεργασίες και συμπράξεις για τις ευρωπαλογές». Πόσο πιο καθαρά να τους τα πει;

Υπάρχει και ο πρόεδρος Ανδρέας, σάρξ εκ της σαρκός του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος προνήγγειλε ότι η «Συμφωνία για τη Νέα Ελλάδα» προτίθεται να συμπήξει κοινό μέτωπο με τη ΔΗΜΑΡ, όχι μόνο για τις ευρωεκλογές αλλά και για τις εθνικές εκλογές. Φλόδοδος και αισιόδοξος, όπως πάντα, δήλωσε στο «Εθνος» ότι στόχος τους είναι «ο τρίτος πόλος της Κεντροαριστεράς» σκέψηνται. Στον ΣΥΡΙΖΑ δεν τον θέλουν, με τον Κουβέλη και τον Λοβέρδο δεν τα 'χει καλά, γιατί να μην αποτελέσει τον αριστερό πόλο της ελληνικής «Ελιάς»; Δεν ξέρου-

με αν η παρουσία του μυστακοφόρου πλέον Απ. Καλλαμάνη στο γήπεδο του Πανελλήνιου έγινε σε συνενόηση με την ηγεσία, σημειώνομε όμως το γεγονός ότι δεν υπήρξε καμιά αποδοκιμασία της. Ούτε καν με τη μέθοδο των διαφρούων.

Ετοι θα πορευτούν τους επόμενους μήνες. Με φρίστες, με μετεγγραφές και επιστροφές, με συντροφικά μαχαιρώματα και χτυπήματα κάτω από τη ζώνη, με κατευθυνόμενα γκάλοπ και ενεργή ανάμιξη των ΜΜΕ των εργολάβων. Την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της, όμως, γιατί να την απασχολούν όλ' αυτά; Είμαστε σίγουροι ότι δε θα την απασχολήσουν. Οσο για μας, αφιερώνουμε χώρο στο σχολιασμό αυτών των κινήσεων, επειδή αποκαλύπτουν ένα μέρος της ουσίας της αστικής πολιτικής, η οποία λειτουργεί ως καλειδοσκόπιο, αναμιγνύοντας συνεχώς τα ίδια υλικά σε διαφορετικές συνθέσεις.

■ Alexis for President

Εστω και με γκρίνια από την «αριστερή» πτέρυγα, ο ΣΥΡΙΖΑ ενέκρινε την υποψηφιότητα Τσίπρα για την προεδρία της Κομισιόν. Με μια... ελαφρά λαθροχειρία, βέβαια. Ο Τσίπρας θα είναι υποψήφιος του ΚΕΑ (Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς) και όχι της ομάδας GUE-NGL του ευρωκοινοβούλιου, η οποία είναι μια συνομοσπονδία υποομάδων και κομμάτων. Σ' αυτή την ευρωαριμάδα συμμετέχει και ο Περισσός, ο οποίος κατέστησε σαφές ότι δεν πρόκειται να στηρίξει τον Τσίπρα, ούτε οποιαδήποτε άλλη υποψηφιότητα. Μένει να δούμε αν και άλλα κόμματα της GUE θ' ακολουθήσουν το παράδειγμα του Περισσού. 34 είναι όλοι οι δύο ουσιαστές της GUE-NGL, αφαίρεστε δύο του Περισσού, μένουν 32. Μ' άλλα λόγια, ακόμη και να μην υπάρξουν άλλες διαφρούες, ο Τσίπρας δεν πρόκειται να συγκεντρώσει περισσότερο από 4,3% (οι ευρωβουλευτές ε

Στα κολαστήρια της «νέας» Λιβύης

Καταπέλτης για την κατ' όνομα κυβέρνηση της Λιβύης και τους αμερικανονατοϊκούς πάτρονές της είναι η έκθεση του ΟΗΕ σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στις φυλακές της χώρας, η οποία δόθηκε στη δημοσιότητα την 1η Οκτωβρίου. Σύμφωνα με την έκθεση αυτή, δύο χρόνια μετά το τέλος του αμερικανονατοϊκού πολέμου και την πτώση του καθεστώτος Καντάφι, χιλιάδες άνθρωποι παραμένουν κρατούμενοι χωρίς κατηγορίες και υποβάλλονται σε συστηματική βασανιστήρια.

Η έκθεση, που έχει τίτλο «Βασανιστήρια και θάνατοι στις φυλακές της Λιβύης», έχει καταγράψει 27 περιπτώσεις κρατούμενων για τις οποίες υπάρχουν αποδείξεις που τεκμηριώνουν ότι βασανίστηκαν μέχρι θανάτου και μάλιστα τουλάχιστον οι 11 από τους θανάτους συνέβησαν το πρώτο εξάμηνο του 2013, ενώ η αποστολή του ΟΗΕ έχει συγκεντρώσει πληροφορίες και για πολλές άλλες ανάλογες περιπτώσεις, τις οποίες όμως δεν μπόρεσε να ερευνήσει.

Ολοι οι θάνατοι μέσα στο 2013, αναφέρεται στην έκθεση, συνέβησαν «σε κέντρα κράτησης υπό την εξουσία της κατ' όνομα κυβέρνησης, αλλά στην πραγματικότητα υπό την εξουσία των ένοπλων ταξιαρχιών». Υπολογίζεται ότι περίπου 8.000 άνθρωποι κρατούνται σ' αυτά τα κέντρα. Οσοι συλλαμβάνονται εξαφανίζονται σε ένα δίκτυο κέντρων κράτησης και βασανιστηρίων, χωρίς οι οικογένειές τους να γνωρίζουν πού βρίσκονται. Αγνωστος αριθμός κρατείται φυλακισμένος σε μυστικές τοποθεσίες, από διαφερόμενα μέχρι φάρμες και πρώην κυβερνητικά γραφεία. Οι ένοπλες μιλίτσεις αρπάζουν ανθρώπους από τους δρόμους, από τους χώρους εργασίας ή από τα σπίτια τους, χωρίς κανένα στοιχείο σε βάρος τους, πολλοί από τους οποίους κρατούνται φυλακισμένοι επ' αόριστο και βασανίζονται μόνο και μόνο γιατί έχουν σκούρο δέρμα. Άλλοι συλλαμβάνονται και φυλακίζονται απλά και μόνο γιατί ανήκουν σε κάποια φυλή ή εθνική ομάδα, όπως οι Ουαφράλα, Ταουέργκα και Μασασία, γιατί αυτές οι φυλές κατηγορούνται ότι υποστήριζαν το καθεστώς Καντάφι.

Οι συνήκες ασφάλειας στη Λιβύη είναι τόσο άσχημες, ώστε ήταν αδύνατο για το προσωπικό του ΟΗΕ να ερευνήσει τις συνθήκες στα κέντρα κράτησης στο ανατολικό τμήμα της χώρας. Επίσης, η έκθεση παραδέχεται ότι «σ' όλη τη χώρα οι ένοπλες μιλίτσεις διατηρούν τον έλεγχο του εδάφους και των κρατικών υπηρεσιών, μεταξύ των οποίων των υπηρεσιών κράτησης και ανάκρισης».

Κρατούμενοι κατήγγειλαν στην αποστολή του ΟΗΕ ότι οι βασανιστές τους έκαναν φάλαγγα (χτυπήματα στα πελματα), τους χτυπούσαν σε όλο το σώμα με μαστίγια, καλώδια, πλαστικούς σωλήνες, αλυσίδες, σιδερένιους λοστούς και ξύλινα ραβδιά, ότι τους έκαναν ηλεκτροσόκ, ότι τους κρεμούσαν ανάποδα και τους χτυπούσαν για ώρες, ότι τους έκαιγαν με τσιγάρα, ότι έριχναν πάνω τους καυτά υγρά και ότι έβαζαν πάνω τους καυτά μέταλλα. Άλλοι κατήγγειλαν ότι βιάστηκαν με ζύλα ή μπουκάλια στον πρωκτό ή ότι χτυπήθηκαν στα γεννητικά όργανα. Η έκθεση αναφέρει την περίπτωση ενός 40χρονου κρατούμενου, που κρατήθηκε για τέσσερις μήνες στην απομόνωση, όπου τον χτυπούσαν με σιδερολοστό, αλυσίδες και πλαστικούς σωλήνες, προκαλώντας τους κατάγματα σε τέσσερα δόχτυλα και στο πόδι. Ο ίδιος κατήγγειλε ότι τον ανάγκασαν να καθίσει πάνω σε ένα γυάλινο μπουκάλι αρκετές φορές και του έβαλαν μια μεγάλη σφαίρα μέσα στον πρωκτό προκαλώντας του αιμορραγία για αρκετές μέρες. Πρόσθεσε ότι και άλλοι συγκρατούμενοί του είχαν παρόμοια συμπτώματα όταν επέστρεψαν από την απομόνωση, αλλά δεν μιλούσαν γι' αυτά από ντροπή.

Η έκθεση αναφέρει επίσης ότι οι κρατούμενοι τους οποίους επισκέφτηκε η αποστολή του ΟΗΕ υπέφεραν «όχι μόνο από σπασμένα μέλη αλλά και από αναπτήρες, όπως κώφωση και τυφλότητα, που προφανώς προκλήθηκαν από τη μεταχείρισή τους». Ακόμη ότι «μερικοί κρατούμενοι εμφάνισαν χρόνιες αισθένειες, προφανώς εξαιτίας της έλλειψης επαρκούς τροφής, αερισμού και ήλιακου φωτός, έκθεσης σε υγρασία και γενικά εξαιτίας των άσχημων συνθηκών κράτησης. Άλλοι υπέφεραν από την έλλειψη ιατρικής φροντίδας και μερικοί πέθαναν, προφανώς λόγω έλλειψης επαρκούς φαρμακευτικής αγωγής».

Η έκθεση καταλήγει με μια σειρά προτάσεις-μέτρα ώστε να σταματήσουν τα βασανιστήρια και να δικαστούν ή να αφεθούν ελεύθεροι οι χιλιάδες κρατούμενοι. Ομως οι προτάσεις αυτές είναι άνευ ουσίας, καθώς απευθύνονται σε μια κυβέρνηση εντελώς ονισχυρή να ασκήσει ελεγχο, να αναγκάσει τις ένοπλες μιλίτσεις να σταματήσουν να βασανίζουν και να δολοφονούν τους κρατούμενούς τους και πολύ περισσότερο

■ Ιταλία

Ποιος είναι ο εξτρεμιστής;

Τουλάχιστον 70 χιλιάδες (50 χιλιάδες κατά την αστυνομία) ήταν οι διαδηλωτές που κατέβηκαν στους δρόμους της Ρώμης το περασμένο Σάββατο, διαδηλώνοντας κατά των νέων μέτρων λιτότητας που πάρθηκαν την προηγούμενη Τρίτη στο πλαίσιο του προϋπολογισμού για το 2014. Εξω από το υπουργείο Οικονομικών σημειώθηκαν συγκρούσεις από μικρές ομάδες διαδηλωτών, παρά το γεγονός ότι οι μπάτσοι είχαν φροντίσει να κάνουν προληπτικές συλλήψεις (14 τον αριθμό) και είχαν κατασχέσει πιθανά «όπλα» των διαδηλωτών, όπως αλυσίδες, κράνη, ρόπαλα κτλ.

Η βία που έσπασε μπορεί να μην ήταν εκτεταμένη, ήταν όμως παρούσα και τάροξε τα νερά της «κοινωνικής γαλήνης», που θέλει τους εργαζόμενους να σκύβουν το κεφάλι. Κι ήταν αρκετή για να κάνει τα παπαγαλάκια της αστικής δημοσιογραφίας να ξεσπάσουν κατά των «εξτρεμιστών» που «εκμεταλλεύτηκαν» μια ειρηνική στην πλειοψηφία της διοιδήλωση για να τα κάνουν γυαλιά καρφιά έξω από το υπουργείο Οικονομικών.

Ποιος είναι όμως ο εξτρεμιστής; Αυτός που σπάει ένα υπουργείο ή αυτός που εφαρμόζει μέτρα λιτότητας; Τα μέτρα που πήρε η κυβέρνηση Λέτα για να μειώσει το έλλειμμα κάτω του 3% περιλαμβάνουν τη γνωστή συνταγή. Πάγωμα των μισθών στο δημόσιο για τον επόμενο χρόνο, όπως και των προσλήψεων. Προσλήψεις προβλέπεται ότι θα γίνουν από

να τις αφοπλίσει, μια κυβέρνηση υπό πολιορκία, η οποία μαστίζεται από εσωτερικές αντιπαλότητες και συγκρούσεις, σε μια χώρα που απειλείται με διάσπαση από τις αντίπαλες μιλίτσεις και τα συμφέροντα που εκπροσωπούν.

Στις 21 Οκτωβρη, το ΝΑΤΟ συμφώνησε να ανταποκριθεί θετικά στο επείγον αίτημα του λιβυου πρωθυπουργού να δοθεί νατοϊκή βοήθεια για την ενίσχυση της ασφάλειας στη χώρα. Οπως έγινε γνωστό, η «βοήθεια» συνίσταται στη συγκρότηση «μιας μικρής ομάδας συμβούλων», με έδρα στις Βρυξέλλες, η οποία θα προσφέρει τις υπηρεσίες της στις δυνάμεις ασφάλειας και δε θα έχει μόνιμη παρουσία στη χώρα.

Είναι φανερό ότι οι νατοϊκοί ιμπεριαλιστές έχουν επιλέξει να κρατήσουν, τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση, την ουρά τους έξω από το χάρος και τη διάλυση που επικρατεί στη Λιβύη, όπου οι ένοπλες μιλίτσεις (οι περισσότερες και ισχυρότερες απ' αυτές ισλαμικές) επιβάλλουν το δικό τους νόμο. Άλλωστε, σ' αυτές τις συνθήκες δε θέλουν και δεν μπορούν να κάνουν κάτι που θα αλλάξει δραματικά το τοπίο στη χώρα.

το 2015, καλύπτοντας μόνο το 40% των κενών θέσεων λόγω συνταξιοδότησης στο δημόσιο, ενώ για το 2016 προβλέπεται η κάλυψη του 60% (αν όλα πάνε «καλό» φυσικά). Η κυβέρνηση δεν τολμήσει σε αυτή τη φάση να προχωρήσει σε περικοπές στην Υγεία, θα πρέπει να είναι όμως κανένας αφελής για να πιστέψει ότι δε θα το κάνει, όταν το δημόσιο χρέος της χώρας προβλέπεται να ξεπεράσει το 130% του ΑΕΠ (σύμφωνα με το ΔΝΤ), όντας το δεύτερο μεγαλύτερο στην Ευρώπη (μετά την Ελλάδα) και συνεχώς διογκούμενο.

Για να διασκεδάσει τις εντυπώσεις, η κυβέρνηση έσπευσε να αναγγείλει μείωση της φορολογίας, η οποία προβλέπεται να αποκλητική από την αστική δημοσιογραφίας να ξεπεράσει το 130% του ΑΕΠ (προκαλούμενο με την ανεργία να αυξηθεί την κατανάλωση να τρεκλίζει (σημειώνοντας 0.4% μείωση στο δεύτερο τρίμηνο του 2013, σύμφωνα με την Τράπεζα της Ιταλίας) και τη βιομηχανική παραγωγή να εξακολουθεί να συρρικνώνεται, ο ξεδοντιάρης ιμπεριαλισμός παλεύει με την κρίση του. Τα σημάδια αυτής της κρίσης είναι πλέον ορατά στην εργατική τάξη και τα εργαζόμενα μικροαστικά στρώματα, αποτελεί όμως ζητούμενο μια μόνιμη και συνεπής αντίσταση, αντί των ευκαιριακών ξεσπασμάτων, που μπορεί να σώζουν εν μέρει την τιμή της εργατικής τάξης, δεν αρκούν όμως για να τη σώσουν από την εξαθλίωση.

Με την ανεργία να έχει ανέβει στο 12.5% (από 8.5% που ήταν το 2010) πλήττοντας ιδιοίτερα τους νέους (το ποσοστό εκτινάσσεται στο 40% γι' αυτούς), το έδαφος ωριμάζει για την άνοδο του ρατοσιμού. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο νεόκοπος κλόουν της ιταλικής πολιτικής σ

Μισθοί-φιλοδωρήματα στα κάτεργα του Μπαγκλαντές

Στα 75 ευρώ (8.000 τάκα) ζητούν οι εργάτες να φτάσει ο βασικός μισθός στο Μπαγκλαντές, από 28 (3.000 τάκα) που είναι σήμερα, αλλά θα περάσει καιρός μέχρι να αποφασιστεί από την κυβέρνηση μια τόσο... γενναιόδωρη αύξηση! Σύμφωνα με το πρακτορείο Rōitēr (9/10/2013), οι εργοστασιάρχες της κλωστοϋφαντουργίας έχουν προτείνει 3.600 τάκα (δηλαδή 34 ευρώ), ενώ η κυβερνητική επιτροπή που έχει επιληφθεί του θέματος συναμένεται να αποφασίσει μέσα στον ερχόμενο μήνα.

Πριν λίγες βδομάδες, η επιτροπή αυτή επισκέφτηκε τις γειτονικές χώρες (Καμπότζη, Βιετνάμ), προκειμένου να μελετήσει τα μέτρα που αυτές πάρουν, για να αποφασίσει για την τύχη των 4 εκατομμυρίων εργατών κλωστοϋφαντουργίας που δουλεύουν στα κάτεργα του Μπαγκλαντές. Φυσικά, τίποτα από αυτά δε θα συνέβαινε, αν τον προηγούμενο μήνα δε γινόταν χαμός από τις διαδηλώσεις

και την εξαήμερη γενική απεργία στην κλωστοϋφαντουργία! Γεγονότα που ανάγκασαν κράτος και καπιταλιστές να υποσχεθούν μερικές δεκάρες παραπάνω από το... φιλοδώρημα που δίνουν σήμερα. Γιατί περί φιλοδωρήματος πρόκειται όταν μιλάμε για 28 ευρώ το μήνα, ακόμα κι αν λάβουμε υπόψη τις χαμηλότερες τιμές πώλησης των προϊόντων στις αγορές του Μπαγκλαντές σε σχέση με αυτές που ισχύουν στις αγορές της Δύσης.

Για να έχετε ένα μέτρο σύγκρισης, τα 28 ευρώ (3.000 τά-

κα) το μήνα ισοδυναμούν με ένα παντελόνι τζιν ή 20 πακέτα τσιγάρα Malboro ή λίγο λιγότερο από 4 κιλά τοπικό τυρί, όπως διαπιστώσαμε από την ιστοσελίδα που αναφέρει τις μέσες τιμές των προϊόντων στη χώρα αυτή (βλ. http://www.numbeo.com/cost-of-living/country_result.jsp?country=Bangladesh). Με τον επίσημο πληθωρισμό να κινείται στα επίπεδα του 9%, οι αυξήσεις που δόθηκαν τον Ιούλιο του 2010 εν μέρει εξανεμίστηκαν. Οπως επισημαίνει το Rōitēr, οποιαδήποτε αύξηση του βασικού μισθού κάτω των 6.000 τάκα (56 ευ-

ρώ) θα πυροδοτήσει νέο κύμα απεργιών και διαδηλώσεων στη χώρα. Ελα όμως που οι έμποροι εκνευρίζονται από τις αυξήσεις αυτές, φοβούμενοι ότι θα έχουν σα συνέπεια την επιβράδυνση του ρυθμού αύξησης των εξαγωγών, ο οποίος από 11% πέρσι, έπεσε στο 7%. Αυτό πια κι αν είναι... μαρτύριο!

ΥΓ: Τον περασμένο Απρίλη, πάνω από 1.100 εργάτες σκοτώθηκαν όταν κατέρρευσε το οχταόροφο κτιριακό συγκρότημα Rana Plaza, που συστέγαζε πέντε εργοστάσια ενδυμάτων με πάνω από 3.000 εργάτες, στην πόλη Σαβάρ, 30 χλμ. από την πρωτεύουσα Ντάκα. Τότε πολλά γράφτηκαν για τις άθλιες συνθήκες δουλειάς στα σκαβοπάζαρα της κλωστοϋφαντουργίας. Στις 8 Οκτώβρη, ένα άλλο εργοστάσιο πήρε φωτιά με αποτέλεσμα να σκοτωθούν εφτά και να τραυματιστούν πάνω από 50 εργάτες. Το γαϊτανάκι των «εργοτικών απυχημάτων» συνεχίζεται καινονικά...

Σιγοβράζει η Δυτική Οχθη

Πληθαίνουν οι επιθέσεις κατά ισραηλινών εποίκων και στρατιωτών στην Δυτική Οχθη. Μέσα σε ένα μήνα έγιναν πέντε επιθέσεις, οι τρεις από τις οποίες ήταν θανατηφόρες με την τελευταία να γίνεται με μπουλντόζα από εξαγριωμένο Παλαιστίνιο κατά ισραηλινή στρατιωτικής βάσης!

«Σε γενικές γραμμές, ωστόσο, φαίνεται να μην μπορούμε ακόμα να υπογραμμίσουμε τα κοινά χαρακτηριστικά αυτών των περιστατικών. Αυτό οφείλεται και στην έλλειψη καθαρής σύνδεσης των υπόπτων με συγκεκριμένη τρομοκρατική οργάνωση κι επίσης την έλλειψη προηγούμενων προειδοποιήσεων. Αυτό σχετίζεται με το γεγονός ότι οι υπόπτοι δεν είναι μελή μιας γνωστής στην υπηρεσία Πληροφοριών Σιν Μπετ οργάνωσης... Τουλάχιστον μερικές από τις επιθέσεις φαίνεται να έγιναν από τοπικές πρωτοβουλίες, από συνθημένους Παλαιστίνιους που δεν έχουν κατ' ανάγκη ένα υπόβαθρο τρομοκρατικών ενεργειών. Το πρόβλημα είναι ότι η επιτυχία τέτοιων επιθέσεων – κάτι που δυστυχώς μετριέται με την απώλεια ανθρώπινης ζωής - θα μπορούσε να παρακινήσει σε ένα κύμα ανάλογων επιθέσεων, χωρίς προηγούμενη προειδοποίηση για την εμπλοκή οργανώσεων». Η ανησυχία που εκφράζεται στο παραπάνω απόσπασμα, που αλιεύσαμε από την εβραϊκή εφημερίδα Haaretz με τίτλο «Επιθέσεις στη Δυτική Οχθη: Σημάδια μιας επερχόμενης Ιντιφάντα», δεν αφήνει περιθώρια παρεμπηνίας. Οταν απλοί Παλαιστίνιοι, απηδισμένοι από τη χειροτέρευση των συνθηκών διαβίωσης στη Δυτική Οχθη, απηδισμένοι από την εξάπλωση των εποικισμών κατά 70% μέσα στο 2013, αλλά και την απάθεια της Παλαιστινιακής Αρχής, η οποία το μόνο που ξέρει είναι να συλλαμβάνει Παλαιστίνιους (όπως έκανε στη Τζενίν στις αρχές του μήνα, όπου συνέλαβε 100 άτομα), παίρνουν την υπόθεση στα χέρια τους, ασκώντας βία στην κατοικική έξουσία, τότε «κάπι τρέχει» στη Δυτική Οχθη. Αυτό είναι που φοβούνται οι Αμερικανοί, οι Σιωνιστές και οι κολοσούζι τους μην τους χαλάσει τη σούπα της «ειρήνης» που προσπαθούν να πλαστάρουν στον παλαιστινιακό λαό.

■ Αίγυπτος

Στην καρμανιόλα οι διαδηλώσεις

Παράλληλα με τα βάρβαρα μέτρα καταστολής σε βάρος της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, η στρατιωτική χούντα ενισχύει το νομικό της οπλοστάσιο για να θωρακίσει την εξουσία της και να το χρησιμοποιήσει για να τσακίσει όποιο κίνημα την αμφισβητήσει. Γ' αυτό και στο σύχαστρό της φρόντισε να βάλει πρώτα απ' όλα τις διαδηλώσεις. Στις 10 Οκτώβρη, παρουσιάστηκε από τον υπουργό Δικαιοσύνης και εγκρίθηκε από το υπουργικό συμβούλιο ένα νέο νομοσχέδιο για τις διαδηλώσεις, το οποίο αναμένεται να επικυρώσει τις επόμενες μέρες από τον διορισμένο μεταβατικό πρόεδρο της Αιγύπτου.

Το νομοσχέδιο αυτό, που αποτελείται από 21 άρθρα, θα χρησιμοποιηθεί αρχικά για να απαγορευτούν όλες οι διαδηλώσεις των Αδελφών Μουσουλμάνων, αλλά και όποια άλλη κινητοποίηση κρίνει η στρατιωτική χούντα, δίνει απεριόριστη εξουσία να χρησιμοποιούν όπλα κατά των διαδηλωτών και λήξης, τα αιτήματα και τα ονόματα με όλα τα στοιχεία των διοργανωτών της διαμαρτυρίας. Επίσης, το άρθρο 10 δίνει το δικαίωμα στον υπουργό Εσωτερικών ή τον αρμόδιο διοικητή Ασφαλείας να αικινώσει, να αναβάλει ή να αλλάξει τη διαδρομή μιας πορείας διαμαρτυρίας, αν φτάσουν στα χέρια του ιεραρχείου πατριαρχείας ή αποδείξεις ότι οι διοργανωτές της διαμαρτυρίας θα παραβιάσουν το νόμο.

Το άρθρο 9 απαγορεύει τις καθιστικές διαμαρτυρίες, τον ύπνο στον τόπο διαμαρτυρίας, το κλείσιμο δρόμων και οπιδήποτε επηρεάζει τη ζωή άλλων πολιτών, θίγει τα συμφέροντά τους ή τους θέτει σε κίνδυνο. Το άρθρο 13 υποχρεώνει τις καθιστικές διαμαρτυρίες να στήσουν πλατφόρμες. Οσοι παραβιάζουν το νέο

νόμο για τις διαδηλώσεις θα τιμωρούνται με φυλάκιση και βαριά πρόστιμα από 50.000 μέχρι 100.000 αιγυπτιακές λίρες, ενώ σε όσους συμμετέχουν σε διαδηλωση χωρίς άδεια θα επιβάλλεται πρόστιμο 1.000 - 5.000 λίρες. Επιπλέον, όποιος δέχεται χρήματα ή άλλα αφέλη για να οργανώσει παράνομες διαδηλώσεις θα τιμωρείται με φυλάκιση και πρόστιμο από 100.000 μέχρι 300.000 λίρες.

Με δυο λόγια, ο νόμος αυτός απαγορεύει όλες τις μορφές αγώνα που δοκιμάστηκαν στη διάρκεια της λαϊκής εξέγερσης το Γενάρη του 2011, ποινικοποιεί τη συμμετοχή σε κινητοποιήσεις και διαδηλώσεις και καταργεί ουσιαστικά το ίδιο το δικαίωμα της συνάθροισης και της διαδήλωσης.

Η στρατιωτική χούντα πετάει το γάντι στις αποκαλούμενες κοινωνικές ή φιλελεύθερες πολιτικές δυνάμεις και τις νεολαίστικες συλλογικότητες που συμμετέχουν στη μεγάλη λαϊκή εξέγερση του 2011. Απ' όσο μπορούμε να γνωρίζουμε, γιατί η ενημέρωση από την Αίγυπτο είναι απόλυτα ελεγχόμενη από τη στρατιωτική χούντα, οι αντιδράσεις περιορίζονται μέχρι στιγμής σε συστάσεις προ την κυβέρνηση μέχρι καταγγελίες.

■ Ισραήλ: Νέος ρατσιστικός νόμος

Νέος νόμος, ο οποίος απαγορεύει στις γυναίκες που επελέξαν να κάνουν κοινωνική θητεία σε κάποιο νοσοκομείο, αντί να καταταγούν στο στρατό, να κάνουν βραδινές βάρδιμες, για να μην έρχονται σε επαφή με προσωπικό αραβικής καταγωγής, ψηφίστηκε στο Ισραήλ.

Την ψήφιση του νέου ρατσιστικού νόμου χαιρέτισε ο αιροδεξίς υπουργός Θρησκευτικών Υπηρεσιών (ναι, υπάρχει τέτοιο πρόγραμμα στο «κοσμικό» κράτος του Ισραήλ) Naftali Bennett, όλες οι αιροδεξίες θρησκευτικές οργανώσεις και πολλοί ροβίνοι, οι οποίοι δεν έχασαν την ευκαιρία να εκφράσουν για αικόμαι μια φορά τις φασιστικές τους αντιλήψεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο ραβίνος Ntof Liór, οποίος έχει χαρακτηρίσει τον εβραίο μακελάρη της αφαγής 29 μουσουλμάνων προσκυνητών στη Σπηλιά των Πατριαρχών το 19

Η κινεζοποίηση δεν αμφισβητείται

Αυτό που γίνεται τις τελευταίες μέρες είναι σκέτο πολιτικό παιχνίδι. Ο Σαμαράς με την κλίκα του, καθώς η τρόικα τους στριμώχνει για νέα μέτρα ύψους 2 δισ. ευρώ, πέραν των ήδη συμφωνημένων, από τη μια κάνουν μια προσπάθεια να περιορίσουν το ποσό και από την άλλη ετοιμάζουν τον ελληνικό λαό για το αναπόφευκτο.

Κάποια διαπραγμάτευση ασφαλώς γίνεται και θα γίνει. Οχι βέβαια με τους πρωθυπουργούς της Μάλτας και της Ιταλίας, που για εντελώς διαφορετικούς λόγους επισκέφτηκε ο Σαμαράς. Με την τρόικα κυρίως θα γίνει η διαπραγμάτευση, ενώ ο Σαμαράς θα παρακαλέσει και τη Μέρκελ να βάλει λίγο το χεράκι της για να έρθουν τα πράγματα πιο ομαλά και να μη συμβεί κανένα «ατύχημα» και πέσει η κυβέρνησή του.

Οποια κι αν είναι η κατάληξη αυτής της μίνι-διαπραγμάτευσης, η κινεζοποίηση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας δεν αμφισβητείται. Δεν ζητάει κάτι ο Σαμαράς, όπως π.χ. αυξήσεις στις συντάξεις, μειώσεις χαρατσιών, λιγότερες από τις συμφωνημένες απολύσεις, επαναφορά των εργασιακών σχέσεων σε κάποια προγενέστερη κατάσταση. Να είναι... μετρημένα τα νέα μέτρα ζητάει. Να παρθούν σε τομείς που λίγο-πολύ μπορούν να περάσουν λάθρα ή να πλήττουν στοχευμένα κάποιες κατηγορίες εργαζόμενων και συνταξιούχων.

Ηδη, τα κυβερνητικά στελέχη «ξέχασαν» τα εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ του «πρωτογενούς πλεονάσματος», που θα τα μοίραζε ο Σαμαράς σε ρόλο Αι-Βασίλη. Απέσυραν από την κυκλοφορία το success story. Χαμήλωσαν τους πανηγυρικούς τόνους της αναπτυξιολογίας.

Τα ΜΜΕ των εργολάβων άφησαν τη χρυσαυγιάδα, έβαλαν στη μπάντα την τρομούστερία και έπιασαν την τσιγγανιάδα, ενώ αναμένεται νέο κύμα υστερικής ξενοφοβίας, μετά το σύνθημα που έριξε ο Σαμαράς από τη Ρώμη, σύμφωνα με το οποίο για την ανεργία φταινέ οι μετανάστες. Βδομάδα παρά βδομάδα πρέπει ν' ανακαλύπτεται ένας νέος κίνδυνος. Ενας λαός τρομαγμένος, με φανταστικούς εχθρούς να τον κυνηγούν, είναι ένας λαός πτητιμένος, υποταγμένος. Κι αυτό το ξέρουν οι Γκεμπελίσκοι του Μαξίμου και των «ενσωματωμένων» ΜΜΕ.

Η κινεζοποίηση δεν αμφισβητείται. Ξεκίνησε από τον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα, καλπάζει εδώ και μερικούς μίνες και στο δημόσιο. Κόντρα και σ' αυτό ακόμη το αστικό σύνταγμα της χώρας. Το δημόσιο χρέος δεν είναι μόνο μια οικονομική θηλιά. Είναι ταυτόχρονα και ένα εργαλείο προώθησης της κινεζοποίησης.

Θα κρατήσει χρόνια αυτό το γαϊτανάκι: χρέος - διαχείριση - σκληρή επιτήρηση - κινεζοποίηση. Μόνο ο ελληνικός λαός μπορεί να το σταματήσει. Κάνοντας τα θεμέλια του συστήματος να τρίξουν.

Τς, τς, τς, απαράδεκτοι αυτοί οι Ιταλοί. Δεν καταδικάζουν τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται...

■ Ουστ!

Τη σκόνη του Βαρδολομαίου έφαγε ο Παπούλιας, ο οποίος ως τώρα κατείχε τα σκήπτρα του πρωταδηλήτη στην παρηγορητική παραμυθία (διά της παπαρολογίας). Φτάνοντας στη Θεσσαλονίκη (κάτινταλαβέρια οικονομικής φύσης έχει με το ΑΠΘ το πατριαρχείο), ο Βαρδολομαίος ζήτησε από τον ελληνικό λαό «να οπλιστεί με υπομονή και ελπίδα για να μπορέσει να αντεπεξέλθει στις δυσκολίες του καθημερινού βίου». Οπως εξήγησε, αυτό δεν είναι καθόλου δύσκολο. Διότι, εν αντιδέσει με ό,τι συνέβαινε έως τώρα, που «η αληθινή ευτυχία ταυτίστηκε επανειλημμένως με την οικονομική ευμάρεια», πλέον πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι «η πραγματική ευτυχία δεν βρίσκεται ούτε στην οικονομική άνεση, ούτε στην οικονομική ευημερία, ούτε στην αφδονία των αγαθών».

Τ' ακούτε, εν Χριστώ αδελφοί! Ευτυχία πρέπει να δεωρείτε τα βάσανα που περνάτε. Άλλαξτε μυαλά και απολαύστε την ευτυχία που σας προσφέρει η «μνημονιακή» πολιτική, με τις ευλογίες της αυτού παναγιότητος του οικουμενικού πατριάρχη κ.κ. Βαρδολομαίου...

■ Όλα καλά...

Οπως ακριβώς υποστήριζε η ελληνική κυβέρνηση, ότι δηλαδή η ακολουθούμενη πολιτική δεν παραβιάζει κοινωνικά δικαιώματα, συμφώνησε η επιτροπή υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης. Απαντώντας στην ελεύθερα σοσιαλδημοκράτισσα βουλευτίνα Λιλιάν Μασουρού Πασκιέ, η οποία ήγειρε δέμα παραβίασης των κοινωνικών δικαιωμάτων από τα μέτρα λιτότητας που εφαρμόζονται, σημείωσε: «Η επιτροπή των υπουργών ενημερώθηκε από την ελληνική αντιπροσωπεία ότι, εκτός από τα νέα μέτρα που δεσποιώθηκαν με σκοπό την προστασία ορισμένων ευάλωτων ομάδων, όπως, οι άνεργοι και τα άτομα με ειδικές ανάγκες, καμία νέα νομοδεσία δεν εγκρίθηκε πρόσφατα, μέσω της οποίας δα μπορούσε να επιδεινωθεί η κατάσταση στον τομέα της προστασίας των κοινωνικών δικαιωμάτων». Δεν νομίζουμε πως χρειάζονται σχόλια.

■ Αστική αντιπολίτευση

Ο γενικός γραμματέας του ΑΚΕΛ Αντρος Κυπριανού κατήγγειλε την κυβέρνηση Αναστασιάδη ότι δεν δείχνει διάθεση για διάλογο και απορρίπτει τις επιστολές που της απευδύνει η ηγεσία του κόμματος! Μην απρείτε και μην αναρωτιέστε πώς είναι δυνα-

τό ένα «αριστερό» κόμμα να εκφράζει δί' επιστολών διάθεση για διάλογο με μια καραδεξιά κυβέρνηση, η οποία εφαρμόζει πολιτική σκληρής λιτότητας διά Μνημονίου. Το ΑΚΕΛ δεν έχει την αντίληψη που –στα λόγια τουλάχιστον– εφαρμόζουν ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Περισσός, που όχι μόνο δεν κάνουν εκκλήσεις στην κυβέρνηση για διάλογο, αλλά αντίθετα αρνούνται κάθε σχετική πρόσκληση της συγκυβέρνησης. Το ΑΚΕΛ αντιλαμβάνεται διαφορετικά το ρόλο μιας αστικής αντιπολίτευσης. «Εδώ και χρόνια αναλώνμαστε οι πολιτικές δυνάμεις σε μεταξύ μας αντιπαραδέσεις, αντί να επικεντρωνόμαστε στην παραγωγή πολιτικής που δα επιλύει τα προβλήματα του λαού», δηλώνει με πίκρα ο γραμματέας του.

Αυτά, βέβαια, είναι ξεφτιλίκια που δεν ταιριάζουν σε ένα κόμμα αστικής αξιωματικής αντιπολίτευσης. Το ότι το ΑΚΕΛ ξεπέφτει σε τέτοια ξεφτίλα αποτελεί απόδειξη του στριμώγματός του, καθώς πέρα από τη φρούρα που υπέστη μετά την πενταετή κυβέρνηση του θητεία υπό τον Χριστόφορια, αντιμετωπίζει και κατηγορίες συμμετοχής κορυφαίων στελεχών του σε οικονομικά σκάνδαλα. Αν αισθανόταν σιγουριά, η ηγεσία του ΑΚΕΛ όχι μόνο δε δα έκανε εκκλήσεις στην κυβέρνηση για διάλογο, αλλά δα απέρριπτε κάθε τέτοια πρόταση που δα ερχόταν από την κυβέρνηση.

■ Διαμάντια

Αλλαζαν τελικά τη μισή ηγεσία τους οι Πράσινοι της Γερμανίας. Ο Τζεφ Οζντεμιρ παρέμεινε, όμως, η ηγέτης της λεγόμενης αριστερής πτέρυγας Κλάουντια Ροτ καρατομήθηκε και στη δέση της τοπιθετήθηκε η καραδεξιά Σιμόνε Πέτερ. Στο συνέδριο που έκανε τις αλλαγές κυριάρχησε

ο πρώτος «πράσινος» πρωθυπουργός ομόσπονδου κρατιδίου Βίνφριν Κρέτσμαν, ο οποίος επαίνεσε τη Μέρκελ για το πρόγραμμα κλεισίματος των πυρηνικών αντιδραστήρων και ζήτησε από το κόμμα να γίνει «κριτικός εταίρος» των επιχειρηματιών! ■

■ Αμορτισέρ

«Εμείς δέλαμε η διάταξη για διακοπή της χρηματοδότησης της Χρυσής Αυγής να είναι φωτογραφική. Δεν ξέρω τι έγινε μετά και βρεθήκαμε να είμαστε με το 187Α [σ.ο. περί «τρομοκρατίας】. Οταν είχε έρθει το 187Α στη Βουλή, το είχαμε καταψήφισει και δικαίωσ. Δίκιο έχει ο Π. Λαφαζάνης, που ξιφούλκρει και πάλι κατά των Τσιπραίων στη συνεδρίαση της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ. Οταν, όμως, ήρθε η ώρα των ψηφοφοριών,

■ Νέα λαθρο-Κόντρα

Έχουμε γράψει και άλλη φορά, ότι το όνομα «Κόντρα» ασκεί μια έλξη στους ανθρώπους των ΜΜΕ. Γι' αυτό και από καιρού εις καιρόν βρισκόμαστε αντιμέτωποι με προσπάθειες έκδοσης εφημερίδας που να λέγεται «Κόντρα». Ο μόνος που φέρθηκε εντάξει ως τώρα ήταν ο Κακαούνκης, ο οποίος ανακοίνωσε εφημερίδα με το όνομα «Κόντρα» και όταν έμαθε ότι εφημερίδα «Κόντρα» κυκλοφορεί ήδη, τηλεφώνησε ο ίδιος στα γραφεία μας, το επιβεβαίωσε και άλλαξε τον τίτλο, λίγες μέρες πριν κυκλοφορήσει η εφημερίδα του. Ακολούθησε η ανεκδήγητη προσπάθεια με τη λαθρόδια «Πολιτική Κόντρα», η οποία έχασε νομικά τη μάχη.

Τώρα έχουμε τον Κουρή, που διαφημίζει ότι διεκδίκει «Kontra news» από τις 4 Νοέμβρη, ενώ γνωρίζει καλά ότι το μόνο σήμα που του επιτρέπη να έχει είναι το «Kontra channel», που αφορά μόνο τηλεοπτικό σταδμό. Ξανά σε νομικές αγώνες, λοιπόν, για να σταματήσουμε την προσπάθεια να εκδοθεί άλλη μια λαθρο-Κόντρα, που δα βρομίζει το όνομα που έχει ταυτιστεί με μία και μόνο εφημερίδα, εδ

ούτε αυτός ούτε κάποιος άλλος από τη μειοψηφία κατέθεσε πρόταση για να μπει σε ψηφοφορία. Εδειχναν ότι περισσότερο τους ενδιαφέρει η καισαροπαπική συμπεριφορά των Τσιπραίων, που αποφασίζουν μόνοι τους χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανέναν, παρά η ουσία του ζητήματος. Σε κάθε περίπτωση, Λαφαζάνης και σία λειτουργούν σαν ένα τεράστιο αμφοτιέρη που με ελεγχόμενη γκρίνια αποσβαίνει κάθε αριστερό κραδασμό στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ και κρατάει το σχήμα ενωμένο. Βγάζουν και τα δικά τους φραξιονιστικά κέρδη, κυρίως όμως βγάζουν κέρδη για τον ΣΥΡΙΖΑ, αποτελώντας το αριστερό του άλλοι.

■ Μνήμη... ασθενής (το πένε και οπορτουνισμό)

Πήγε και στο Πανεπιστήμιο Αθηνών ο Τσίπρας, στην εκδήλωση των απεργών διοικητικών υπαλλήλων, και εκφώνησε και εκεί τον καθιερωμένο «δεκάρικο», αφερωμένο στο δημόσιο πανεπιστήμιο αυτή τη φορά. Μύδρους εξαπέλυσε ενάντια στις τάσεις ιδιωτικοποίησης του πανεπιστήμου.

Ο ίδιος άνδρωνος δεν είναι που πριν μερικά χρόνια, τον Ιούνιο του 2008, δήλωνε: «Δεν είμαστε εχθρικοί προς τα ιδιωτικά πανεπιστήμια», «το κύρος του δημόσιου πανεπιστημίου δε δίγεται από τα ιδιωτικά πανεπιστήμια»; Στη «Σημερινή» της Κύπρου τα έλεγε αυτά, στις 16.6.2008.

Ξέχασε άραγε τι έλεγε τότε; Εμείς, πάντως, δεν ξεχάσαμε. Ούτε αυτός ξέχασε. Δεν έχει ασθενή μνήμη. Απλά, ως χυδαίος οπορτουνιστής, συνηθίζει να λέει τα αντίθετα σε διαφορετικά ακροατήρια.

■ Το <<παπαγαλίζειν>> θέλει στιλ

Τι ενδουσιασμό! Και τι ροή στο γράφιμο! Ολόκληρο χρονογράφημα έγραψε η Πιπιλή για να διαφημίσει τη φιέστα Σαμαρά, Στουρνάρα και σίας στην Κεντρική Λαχαναγορά του Ρέντη. Γληγ, όμως, απύχησε ως πολιτικός, ως δημοσιογράφος και ως διαφημίστρια.

Ως πολιτικός, διότι ακόμα και το γλείψιμο στον πρωθυπουργό πρέπει να γίνεται μ' ένα στιλ. Οχι με χοντροκοπίες του τύπου: «Ο Πρωθυπουργός της χώρας με τα τόσα προβλήματα έμεινε εκεί μαζί με τους παράγοντες, τους μαγαζάτορες, τους λαχαναγορίτες, κρεατέμπορους και ψαρέμπορους πάνω από ΔΥΟ ώρες» [τα κεφαλαία στο «ΔΥΟ» είναι της Πιπιλή]. Ως δημοσιογράφος, διότι το ρεπορτάζ «γκαρίζει» όπι είναι γκρίζα διαφήμιση. Και ως διαφημίστρια, διότι δεν φρόντισε να ενημερωθεί λίγο, πριν γράψει τη μεγάλη παπάρα: «Και να σας δώσω μια γεύση από τιμές στην Αγορά του Καταναλωτή εγώ έδωσα 14 ευρώ για 1,6 κιλό μοσχαρίσιο άπαχο κιμά. Οσο για την ποιότητα ψαριών, γλυκών, ψωμιού, κρέατων και φυσικά λαχανικών δεν "παιζεται"». Με τόσα λεφτά ψωνίζεις και στο σούπερ μάρκετ, μαντάμ. Χωρίς να χρειαστείς να κάψεις ένα σκασμό θενζίνη για να πας στο Ρέντη. Εντάξει, έχεις πολλά χρόνια να πατήσεις το πόδι σου σε σούπερ μάρκετ, αλλά ρώτα την οικιακή βοηθό πριν γράψεις.

■ Σε στιλ χούντας

Αλλά γιατί να τα βάζουμε με την Πιπιλή, όταν κοτζάμ πρωθυπόρος, συνοδεύμενος από τους υπουργούς Οικονομικών και Ανάπτυξης, με όλο το επιτελείο των δύο υπουργείων, πήγε στο Ρέντη για να εγκαινιάσει μαγαζί λιανικής πώλησης που έφτιαξαν οι χοντρέμποροι, μετατρέπομενος σε απέντη της συμφοράς. Αυτή η χοντρικού τύπου φιέστα ξεπέρασε και την «επανεκκίνηση» της κατασκευής των αυτοκινητόδρομων, που είχε οργανώσει παρέα με τον Βενιζέλο και τον Κουβέλη. Αποκορύφωμα της γελούσας φιέστας ήταν όταν, με τον υφυπουργό Σκορδά σε ρόλο... Άλκη Στέα, ο πρόεδρος της Κεντρικής Λαχαναγοράς παρέδωσε στον Στουρνάρα μια επιταγή ύψους 800.000 ευρώ, που αποτελεί δόση από το ποσό που ο Οργανισμός Λαχαναγοράς αποδίδει στο κράτος (4,3 εκατ. ευρώ συνολικά). Δεν είναι μόνο το αστείο ύψος του ποσού [αστείο σε σχέση με τα μεγέθη του κρατικού προϋπολογισμού], είναι περισσότερο η φτήνια της φιέστας, που δείχνει τον πανικό που επικρατεί στο Μαξίμου, καθώς το success story δεν βγαίνει με τίποτα. Εποιητικός που δέχεται ο Σαμαράς στο Μαξίμου, δήμεν «ψήνοντας» επενδύσεις, πήγε και στο Ρέντη για να εγκαινιάσει το χασαπομανάβικο των χοντρεμπόρων.

■ Κουτοπονηριές

«Πάντως για να κερδηθεί οριστικά η μάχη με τους αντιπάλους του κοινοβουλευτισμού απαιτούνται κι άλλα πολλά», έγραψε ο Τάσος Παπάς σε άρθρο του στην Εφέσυν, με τίτλο «Το φίδι λούφαξε, αλλά καραδοκεί». Η γενίκευση [«αντίπαλοι του κοινοβουλευτισμού»], που βάζει στον ίδιο παρονομαστή φασίστες, επαναστάτες κομμουνιστές και νεοναζί, δεν αποτελεί φραστικό ολίσθιμα. Εμπειρος δημοσιογράφος είναι ο Παπάς, σίγουρα ρίχνει μια δεύτερη ματιά στα άρδη του. Για κουτοπονηριά προκειται, που δυμίζει και παλαιότερα ανδραγαθήματα του εν λόγω δημοσιογράφου.

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο για τη διαμόρφωση του νεοελληνικού εθνικισμού και την τεράστια μάχη που έπρεπε να δώσει το νεαρό κομμουνιστικό κίνημα ενάντιά του, καθώς οικόμη και η προδευτική μεριδια της αστικής διανόησης είτε ήταν βουτηγμένη στον εθνικιστικό βάλτο είτε καταπιούνταν με επιμέρους πλευρές του ζητήματος (π.χ. γλωσσικό, εκπαιδευτικό), χωρίς να τις συνδέει με τη «Μεγάλη Ιδέα», η οποία εξακολουθούσε να ασκεί καταθλιπτική επιρροή στην πνευματική ζωή του τόπου και να λειτουργεί από τη μια ως εργαλείο εσωτερικής υποδύλωσης του ελληνικού λαού και από την άλλη ως όχημα για κάθε είδους εξωτερικούς τυχοδιωκτισμούς.

Η μαρξιστική-λενινιστική διανόηση ήταν εκείνη που για πρώτη φορά έθεσε το ζήτημα στην ολότητά του, ξεκινώντας έναν ανελέητο αγώνα ενάντια στον εθνικισμό της «Μεγάλης Ιδέας» και συνδέοντας αυτόν τον αγώνα με το όραμα της κοινωνικής απελευθέρωσης. Ο Νίκος Ζοχαριάδης ήταν εκείνος που κατάφερε να συμπυκνώσει στο έργο του τις προσεγγίσεις αυ-

ρας, διαστρέβλωσε και έπνιξε τους δημοκρατικούς σκοπούς της και στη θέση τους έβαλε την ιδεολογία και την πολιτική της «Μεγάλης Ιδέας». 3. Η «Μεγάλη Ιδέα» ενάντια σ' όλα τα δεδομένα της ιστορίας και της επιστήμης διακήρυξε: α) ότι η νέα Ελλάδα αποτελεί απόγονο, κληρονόμο και συνεχιστή της αρχαίας Ελλάδας των δουλοχτητών και της βυζαντινής αυτοκρατορίας, που δεν αποτελεί νεοελληνικό μονοπάλιο, μα αντίθετα εμείς πήραμε απ' όξω –απ' τους ξένους, Γερμανούς, Γάλλους, Αγγλούς, Ολλανδούς κ.α.– τα αρχαιοελληνικά φώτα (...) 4. ...Η αστοτιφλικάδικη αντίδραση τόσο συστηματικά δούλεψε τα μαυλά του λαού με την ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», ώστε ο κόσμος πιστεύει σ' αυτή και είναι έτοιμος να παλαίσψει για την πραγματοποίησή της (...) 5. ...Η αστοτιφλικάδικη αντίδραση τόσο συστηματικά δούλεψε τα μαυλά του λαού με την ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», ώστε ο κόσμος πιστεύει σ' αυτή και είναι έτοιμος να παλαίσψει για την πραγματοποίησή της (...) 6. ...Η αστοτιφλικάδικη αντίδραση τόσο συστηματικά δούλεψε τα μαυλά του λαού με την ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», ώστε ο κόσμος πιστεύει σ' αυτή και είναι έτοιμος να παλαίσψει για την πραγματοποίησή της (...) 7. ...Η αστοτιφλικάδικη αντίδραση τόσο συστηματικά δούλεψε τα μαυλά του λαού με την ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», ώστε ο κόσμος πιστεύει σ' αυτή και είναι έτοιμος να παλαίσψει για την πραγματοποίησή της (...) 8. ...Η αστοτιφλικάδικη αντίδραση τόσο συστηματικά δούλεψε τα μαυλά του λαού με την ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», ώστε ο κόσμος πιστεύει σ' αυτή και είναι έτοιμος να παλαίσψει για την πραγματοποίησή της (...) 9. ...Η αστοτιφλικάδικη αντίδραση τόσο συστηματικά δούλεψε τα μαυλά του λαού με την ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», ώστε ο κόσμος πιστεύει σ' αυτή και είναι έτοιμος να παλαίσψει για την πραγματοποίησή της (...) 10. ...Η αστοτιφλικάδικη αντίδραση τόσο συστηματικά δούλεψε τα μαυλά του λαού με την ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», ώστε ο κόσμος πιστεύει σ' αυτή και είναι έτοιμος να παλαίσψει για την πραγματοποίησή της (...) 11. ...Η αστοτιφλικάδικη αντίδραση τόσο συστηματικά δούλεψε τα μαυλά του λαού με την ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», ώστε ο κόσμος πιστεύει σ' αυτή και είναι έτοιμος να παλαίσψει για την πραγματοποίησή της (...) 12. ...Η αστοτιφλικάδικη αντίδραση τόσο συστηματικά δούλεψε τα μαυλά του λαού με την ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», ώστε ο κόσμος πιστεύει σ' αυτή και είναι έτοιμος να παλαίσψει για την πραγματοποίησή της (...) 13. ...Η αστοτιφλικάδικη αντίδραση τόσο συστηματικά δούλεψε τα μαυλά του λαού με την ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», ώστε ο κόσμος πιστεύει σ' αυτή και είναι έτοιμος να παλαίσψει για την πραγματοποίησή της (...) 14. ...Η αστοτιφλικάδικη αντίδραση τόσο συστηματικά δούλεψε τα μαυλά του λαού με την ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», ώστε ο κόσμος πιστεύει σ' αυτή και είναι έτοιμος να παλαίσψει για την πραγματοποίησή της (...) 15. ...Η αστοτιφλικάδικη αντίδραση τόσο συστηματικά δούλεψε τα μαυλά του λαού με την ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», ώστε ο κόσμος πιστεύει σ' αυτή και είναι έτοιμος να παλαίσψει για την πραγματοποίησή της (...) 16. ...Η αστοτιφλικάδικη αντίδραση τόσο συστηματικά δούλεψε τα μαυλά του λαού με την ιδεολογία της «Μεγάλης Ιδέας», ώστε ο κόσμος πιστεύει σ' αυτή και είναι έτοιμος να παλαίσψει για την πραγματοποίησ

■ Νέο δασοκτόνο νομοσχέδιο

«Καθαρίζουν» δάση και χορτολιβαδικά

Συνεχίζοντας την κριτική του νομοσχέδιου «Δασικά οικοσυστήματα: Ορισμοί, μέτρα προστασίας, ανάπτυξης και διοχείρισης», θυμίζουμε ότι από τις αρχές του περασμένου Μάρτη έχουμε ανοίξει μετωπο έναντινο εκείνων που έβαλαν στο μάτι 14,5 εκατ. στρέμματα χορτολιβαδικών εκτάσεων, με στόχο να οικοδομήσουν πολυτελείς βίλες, πετρελαϊκές και άλλου ειδούς εγκαταστάσεις, εμφανιζόμενοι ως ιδιοκτήτες τους.

Σύμφωνα με το δασοκτόνο νόμο 3208/2003 οι εκτάσεις αυτές χαρακτηρίστηκαν μεν ως μη δασικές, όμως η διοχείρισή τους ανατέθηκε στις Διεύθυνσεις Δασών. Οποιος διεκδικεί εμπράγματο δικαίωμα επ' αυτών των εκτάσεων οφείλει να προσφύγει είτε στο Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών (ΣΙΔ) είτε όμεσα στα πολιτικά δικαστήρια, διεκδικώντας τίτλο κυριότητας.

Επειδή αυτή η διαδικασία βάζει εμπόδια στους μεγαλοκαπιταλιστές που εποφθαλμιούν τις χορτολιβαδικές εκτάσεις, πίεζαν την πολιτική γησεία του ΥΠΕΚΑ να ζητήσει από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους να γνωμοδοτήσει για το αν είναι δυνατό να εκδοθεί οικοδομική άδεια στις χορτολιβαδικές εκτάσεις. Το ερώτημα στάλθηκε επί υπουργίας Τ. Μπιρμπίλη. Το ΝΣΚ εξέδωσε τη Γνωμοδότηση 331 (27.6.2011), την οποία έκανε αποδεκτή ο διάδοχος της στο υπουργείο Γ. Παπακωνσταντίνου στις 4 Μάρτη του 2012. Κάνοντας αποδεκτή αυτή τη Γνωμοδότηση, ο Γ. Παπακωνσταντίνου άνοιγε το δρόμο στους καταπατητές να υλοποιήσουν τα σχέδιά τους.

Συνοπτικά, για να μην πλατειάσουμε και ξεφύγουμε από το θέμα μας, θυμίζουμε ότι στην αρχή αντέδρασαν οι υπηρεσιακοί παράγοντες του υπουργείου, με εφαρμοστική εγκύλιο που μπλοκάριζε τη Γνωμοδότηση του ΝΣΚ. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες απειλήθηκαν από υψηλόβαθμους υπηρεσιακούς παράγοντες του ΥΠΕΚΑ και αναγκάστηκαν να πάρουν πίσω τη συγκεκριμένη εφαρμοστική εγκύλιο. Αυτά έγιναν το τελευταίο δεκαήμερο του περασμένου Φλεβάρη. Από τις αρχές Μάρτη αρχίσαμε να παρεμβαίνουμε εμείς, αλλά και υπηρεσιακοί παράγοντες των δασικών υπηρεσιών της περιφέρειας, με δική τους πρωτοβουλία. Θεωρούμε ότι η αρθρογραφία μας συνέβαλε στο να εγείρουν θέματα και οι υπηρεσιακοί παράγοντες των δασικών υπηρεσιών της περιφέρειας, με δική τους πρωτοβουλία. Θεωρούμε ότι η αρθρογραφία μας συνέβαλε στο να εγείρουν θέματα και οι υπηρεσιακοί παράγοντες της περιοχής που δεν ισχύει το τεκμήριο του δημοσίου. Μ' αυτή τη διαφοροποίηση καρφώνανται. Αποκαλύπτονται οι προγραμματικοί στόχοι τους που δεν είναι άλλοι από την ιδιοκτησίη των χορτολιβαδικών εκτάσεων (και όχι μόνο) σε όλη την Ελλάδα, χωρίς την παραμικρή καταβολή αντίτιμου.

Η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος δεν ήταν δυνατόν να δεχτεί τις παρανέσεις των δύο Γενικών Γραμματέων (Κορασίδη και Αλεξιάδη) για μια πιο χαλαρή εξέταση των στοιχείων για τα εμπράγματα δικαιώματα στις περιοχές που δεν ισχύει το τεκμήριο του δημοσίου, γιατί θα διέπραττε σκαστή παρανομία, εφόσον κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Δεν προβλέπεται διαφοροποίηση εξέτασης των εμπράγματων δικαιώματων, ανάλογα με την περιοχή που βρίσκεται η χορτολιβαδική έκταση. Εποικοδομήσαμε να εκδώσει εφαρμοστική εγκύλιο, με την οποία ένας ίδιωτης μπορεί να βγάλει οικοδομική άδεια μόνο στην περίπτωση που έχει τελεσθηκεί δικαστική απόφαση, σύμφωνα με την οποία η επιδική χορτολιβαδική εγκύλιο με

δική έκταση του ανήκει. Από την άλλη, οι υπηρεσιακοί παράγοντες της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος που θα εξεδίδουν αυτή την εφαρμοστική εγκύλιο (σύμφωνα με τις υποδείξεις των παραγόντων της πολιτικής γησείας του ΥΠΕΚΑ), οφειλαν να εξετάζουν με άλλο τρόπο τα στοιχεία που προσκόμιζαν οι ιδιοκτήτες που διεκδικούσαν εμπράγματα δικαιώματα σε περιοχές όπου δεν ισχύει το τεκμήριο κυριότητας. Το αναφέρουμε γιατί αυτές τις χορτολιβαδικές εκτάσεις τις συσχέτιζαν και με το ζήτημα των κοινοτικών επιδοτήσεων των κτηνοτρόφων.

Εκείνη τη χρονική στιγμή η πολιτική γησεία του υπουργείου Περιβάλλοντος δεν τόλμησε να εγείρει θέμα, γιατί η ΔΠΔΦΠ (μαζί και ο Ειδικός Γραμματέας Δασών) αρνόησε τις παρανέσεις των δύο γενικών γραμματέων. Ας σχολίασουμε αυτές τις παρανέσεις.

Πρώτον, επιτρέπεται η βόσκηση στα δάση και στις δασικές εκτάσεις, κάτω από συγκεκριμένους όρους που καθορίζονται από τις δασικές υπηρεσίες. Η αρμοδιότητα έχει ανατεθεί στους δήμους, επομένως εξασφαλίζεται εδώ και χρόνια η απρόσκοπη βόσκηση των ζώων, μικρών και μεγάλων. Οπως θα δούμε στη συνέχεια, επί της ουσίας οι δύο γενικούς γραμματείς εγείρουν ιδιοκτησιακό ζήτημα στα δάση, τις δασικές και τις χορτολιβαδικές εκτάσεις.

Δεύτερον, ανακινείται το θέμα των κοινοτικών ενισχύσεων των κτηνοτρόφων όχι άμεσα αλλά έμμεσα, με τη φράση «όπως επίσης και με το θέμα των ευρωπαϊκών επιδοτήσεων για την κτηνοτροφία». Αν το ζήτημα ήταν πρόγματι η διασφάλιση των κοινοτικών ενισχύσεων, τότε θα έλεγαν ευθέως, ότι από το ισχύον νομικό καθεστώς δεν διασφαλίζεται η βόσκηση (κάπι που δεν ισχύει, όπως προαναφέραμε και όπως πολύ καλά γνωρίζουν οι έχοντες σχέση με την ασκούμενη δασική πολιτική).

Τρίτον, δεν είναι τυχαίο ότι θέτουν ιδιοκτησιακό ζήτημα για τις χορτολιβαδικές εκτάσεις που βρίσκονται σε περιοχές όπου δεν ισχύει το τεκμήριο του δημοσίου. Μ' αυτή τη διαφοροποίηση καρφώνανται. Αποκαλύπτονται οι προγραμματικοί στόχοι τους που δεν είναι άλλοι από την ιδιοκτησίη των χορτολιβαδικών εκτάσεων (και όχι μόνο) σε όλη την Ελλάδα, χωρίς την παραμικρή καταβολή αντίτιμου.

Το λέμε αυτό, γιατί σε όλη την Ελλάδα, όπου υπάρχουν χορτολιβαδικές εκτάσεις (και όχι μόνο) βρίσκουν τόσο τα μικρά όσο και τα μεγάλα ζώα. Αν δεν τους ενδιέφερε το ίδιοκτησιακό καθεστώς των βοσκήσιμων εκτάσεων στην Ελλάδα, κρίθηκαν αντισυνταγματικά και έτσι τα δάση, οι δασικές και χορτολιβαδικές εκτάσεις δεν μπορούσαν να οριοθετηθούν ως βοσκότοποι αποκλειστικά, γιατί κάτι τέτοιο θα οδηγούσε στον αποχαρακτηρισμό τους και στην αλλογή χρήσης. Επρεπε ακόμη να τους ενημερώσουν ότι η βόσκηση στην Ελλάδα διεξάγοταν κανονικά και χωρίς προβλήματα.

Οπως αναφέραμε, οι χορτολιβαδικές εκτάσεις στην Ελλάδα είναι περίπου 14,5 εκατ. στρέμματα. Ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης Μ. Κορασίδης ανεβάζει σε 25 εκατ. στρέμματα τις εκτάσεις που πρέπει όχι μόνο να βόσκουν, αλλά και να είναι ιδιωτικές, προκειμένου να μη χαθούν οι κοινοτικές επιδοτήσεις. Παρόλο που οι παρανέσεις τους δεν εισακούστηκαν, οι Μ. Κορασίδης και Σ. Αλεξιάδης δεν παραιτήθηκαν από την επιδίωξη να υφαρπαγούν 25 εκατ. στρεμμάτων δάσους, δασικών και χορτολιβαδικών εκτάσεων, με σκοπό στην αρχή δήθεν για να βόσκουν τα μικρά και τα μεγάλα ζώα και στη συνέχεια να παραδοθούν στους καταπατητές για βίλες, πετρελαϊκές εγκαταστάσεις και άλλες επεμβάσεις προς οφέλος του μεγάλου κεφαλαίου.

Στο νομοσχέδιο για τα «Δασικά οικοσυστήματα» άλλαξαν ριζικά το άρθρο 103 του Δασικού Κώδικα. Το άρθρο αυτό ανέφερε: «Βοσκή εντός δασών - Παραχώρησης δικαιώματος βοσκής εντός δημοσίων δασών στους δημοσίους και στις κοινότητες». Βλέπουμε, λοιπόν, ότι η βοσκή επιτρέποταν στα δημοσία δάση, κατ' επέκταση και στις δασικές και χορτολιβαδικές εκτάσεις. Αρα, δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα ως προς τη βόσκηση των ζώων στην Ελλάδα. Αν οι Κομισάριοι έθεταν ζήτημα ότι οι βοσκότοποι πρέπει να είναι ιδιοκτητοί, οι υπουργοί Γεωργίας οφειλαν να τους ενημερώσουν, ότι όλα τα σχετικά άρθρα του νόμου 1734/1987, που ρύθμιζαν το ζήτημα της οριοθέτησης των βοσκότοπων στην Ελλάδα, κρίθηκαν αντισυνταγματική. Εισήγαγε ακόμη διάταξη σύμφωνα με την οποία είναι επιτρεπτή στους βοσκότοπους η κατασκευή εγκαταστάσεων για την καλύτερη διαβίωση και των ανθρώπων!

Ετοι, όχι μόνο οριοθετούν τους βοσκότοπους σε δάση, δασικές και χορτολιβαδικές εκτάσεις, αλλά και επιτρέπουν στους μεγαλοκτηνοτρόφους να κατασκευάζουν βιλάρες για την... καλύτερη διαβίωσή τους. Οι κύριοι γενικοί γραμματείς δεν πρωτοτυπούν με την εισαγωγή αυτών των φαινομενικά αθώων διατάξεων. Είναι γνωστή από παλιά η μεθοδος διάφορων τύπων να κατασκευάζουν στην αρχή ένα εκκλησάκι σε δάσος και στη συνέχεια να ξεκινά η παράνομη δόμηση. Κάπως έτσι το πάνε και οι κύριοι αυτοί, που συλλαμβάνονται επ' αυτοφόρω.

Δεν υπήρχε κανένας άλλος λόγος να εισάγουν διάταξη για τη δυνατότητα επεμβάσεων στα δάση και δασικές εκτάσεις για την κατασκευή εγκαταστάσεων για τα ζώα, γιατί αυτό προβλέπεται στο ίδιο νομοσχέδιο με το άρθρο 47α και με τίτλο «Κτηνοτροφική εκμετάλλευση». Και βέβαια, αυτή η δυνατότητα δεν εισάγεται για πρώτη φορά τώρα. Ο μόν

Η τρομοκρατία πέφτει στο κενό

Ψυχολογικό πόλεμο έχει εξαπολύσει ο υπουργός Παιδείας ενάντια στους διοικητικούς υπάλληλους των Πανεπιστημίων, συνεπικουρύμενος από τα παπαγαλάκια των μαζικών μέσων παραπληροφόρησης.

Στόχος να καμφθούν οι αντιστάσεις, να σπάσει το απεργιακό μέτωπο, και κατά συνέπεια η απεργία να φυλλορροήσει και να οδηγηθεί στο τέλος, υπό την πίεση μιας συστηματικά καλλιεργούμενης ηττοπάθειας.

Τηλεαστέρες και κατευθυνόμενα ρεπορτάρια (με πηγή, προφανώς, το ίδιο το υπουργείο Παιδείας) έχουν ξαμολυθεί, διαδιδόντας ότι από την πρώτη κιόλις μέρα της λειτουργίας της ειδικής ήλεκτρονικής πλατφόρμας του υπουργείου, έσπευσαν να απογραφούν 400 υπάλληλοι.

Ο Αρβανιτόπουλος επιστράτευσε τη γκεμπελική προπαγάνδα επειδή είναι πανικόβλητος, καθώς είναι έκθετος έναντι των αφεντικών του, αφού ως τώρα δε μπόρεσε να υλοποιήσει τη δέσμευση που ανέλαβε για τη διαθεσιμότητα 1.349

διοικητικών υπάλληλων των ΑΕΙ. Ταυτόχρονα άρχισαν να κυκλοφορούν και φήμες για επιστράτευση των απεργών, γεγονός που φανερώνει ότι το μέτρο της εκβιαστικής απομικής απογραφής δεν αποδίδει τα αναμενόμενα.

Την ίδια στιγμή έκαναν την εμφάνισή τους δημοσιεύματα-καρμπόν, που έκαναν λόγο «για διεύρυνση του προσωπικού οισφαλείας για να γίνουν οι εγγραφές των πρωτοετών». Τα δημοσιεύματα αυτά ως «εκστρατεία δημιουργίας αναστάτωσης στο ΕΚΠΑ και πίεσης στους απεργούς όλων των Ιδρυμάτων, εκστρατεία που στηρίζεται στην εκμετάλλευση της αγωνίας των πρωτοετών φοιτητών και των οικογενειών τους» και διακήρυξε: «Δηλώνουμε προς πάσα κατεύθυνση ότι οι προσπάθειες της κυβέρνησης και των πρόσθιμων συμμάχων της για χειραγώγηση, παραπλάνηση και κολλιέργεια κλίματος στην κοινωνία θα πέσουν στο κενό».

Η ομόφωνη απόφασή μας είναι ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ, με καθολικό κλείσιμο των υπηρεσιών του Ιδρύματος».

Προκειμένου να τοσκίσει την απεργία ο υπουργός Παιδείας δε διστάζει να στείλει στον εισαγγελέα ακόμη και αυτές τις πανεπιστη-

των εργαζόμενων, η οποία ομόφωνα αποφάσισε τη συνέχιση της απεργίας για έβδομη συνεχή εβδομάδα. Η Απεργιακή Επιτροπή των εργαζόμενων του Πανεπιστήμιου της Αθήνας κατήγγειλε με δελτίο τύπου (18 του Οκτώβρη) τα δημοσιεύματα αυτά ως «εκστρατεία δημιουργίας αναστάτωσης στο ΕΚΠΑ και πίεσης στους απεργούς όλων των Ιδρυμάτων, εκστρατεία που στηρίζεται στην εκμετάλλευση της αγωνίας των πρωτοετών φοιτητών και των οικογενειών τους» και διακήρυξε: «Δηλώνουμε προς πάσα κατεύθυνση ότι οι προσπάθειες της κυβέρνησης και των πρόσθιμων συμμάχων της για χειραγώγηση, παραπλάνηση και κολλιέργεια κλίματος στην κοινωνία θα πέσουν στο κενό».

Η ομόφωνη απόφασή μας είναι ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ, με καθολικό κλείσιμο των υπηρεσιών του Ιδρύματος».

Προκειμένου να τοσκίσει την απεργία ο υπουργός Παιδείας δε διστάζει να στείλει στον εισαγγελέα ακόμη και αυτές τις πανεπιστη-

μιακές διοικήσεις, οι οποίες «στηρίζουν» για τους δικούς τους λόγους τον ογώνα των διοικητικών υπάλληλων, αν και με πολλά «μπροσ-πίσω», όπως άλλωστε ταιριάζει στο θεσμικό ρόλο που έχουν μέσα στο αστικό σύστημα. Και οι λόγοι αυτοί, συνδεδεμένοι με την ύπαρξη και διαιώνιση του ρόλου του πανεπιστημιακού κατεστημένου, εξ αντικειμένου αφορούν και στην δημόσιων Πανεπιστημίων. Τα οποία έχοντας χάσει ήδη το 60% της χρηματοδότησής τους και όλα τους τα αποθεματικά, κινδυνεύουν τώρα να βάλουν λουκέτο, αφού θα αδυνατούν να λειτουργήσουν και λόγω της αποψίλωσής τους από το απαραίτητο διοικητικό υποστηρικτικό προσωπικό, που έτσι κι αλλιώς είναι ελλιπές. Ως ώριμο φρούτο, λοιπόν, θα πέσουν στα χέρια των ιδιωτών επιχειρηματιών βασικές λειτουργίες του δημόσιου Πανεπιστημίου. Τη νύφη θα πληρώσουν οι φοιτητές, δηλαδή η εργαζόμενη κοινωνία, που θα επιβαρυνθούν με διδακτρικά για βασικές τους ανάγκες, που -στα λόγια- αποτελούν υποχρέωση του

αστικού κράτους (συγγράμματα, σύτιση, στέγαση, κ.λπ.).

ΥΓ: Την Τρίτη το βράδυ έγινε γνωστό από κείμενο του Συντονισμού Συλλόγων ΔΕΠ ότι:

«Το Υπουργείο Παιδείας αντί για τη «λίστα διαθεσιμότητας» των 1.349 απολύσεων, παραλαμβάνει αύριο το πρώτι 1.250 δηλώσεις αντιπακοίς των υπαλλήλων των ΑΕΙ, οι οποίες απευθύνονται στη Διεύθυνση Προσωπικού Ανώτατης Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης, Τμήμα Γ' Διοικητικού Προσωπικού. Ο κύριος όγκος των δηλώσεων (85%) προέρχονται από το ΕΜΠ και το ΕΚΠΑ στα οποία εξ αλλοί αναλογεί ο μεγαλύτερος αριθμός απολύσεων.

Οι υπεύθυνες απομικές δηλώσεις συντάχθηκαν σύμφωνα με τις οδηγίες των νομικών συμβούλων των συλλόγων του ΕΜΠ, του ΕΚΠΑ και του Πανεπιστημίου Κρήτης και τις αποφάσεις των αντίστοιχων συλλόγων των εργαζόμενών των 8 ΑΕΙ. Συλλέχθηκαν τις τελευταίες 3 ημέρες με πρωτοβουλία των συλλόγων εργαζόμενών...

Οταν ο Βενιζέλος προσπαθεί να συγκρατήσει τα νεύρα του, βγάζει στη φόρα τον πραγματικό του εαυτό. Με κάτι τέτοια επέστρεψε στον Γιωργάκη να τον κάνει μια χαψιά, όταν διεκδίκησε την αρχηγία του ΠΑΣΟΚ το 2007. Το χειρότερο γι' αυτόν είναι πως όσο αραία και να του συμβαίνει, η εικόνα μένει, οπότε όταν μετά παίρνει το μειλίχιο ύφος, δεν τον πιστεύει κανένας.

Σε τέτοια κατάσταση βρέθηκε όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ανακοίνωσε ότι θα καταθέσει πρόταση για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, η οποία θα διερευνήσει την ανάμιξή του στο σκάνδαλο των υποβρυχίων και ο Αβραμόπουλος όχι μόνο στον Αθραμπόπουλο, αλλά και στη ΝΔ συνολικά. Οπότε ο Σαμαράς, για να έχει το κεφάλι του ήσυχο, έβαλε τον Κεδίκογλου να κάνει τη δηλωση στηρίξης. Ο Βενιζέλος «προδόθηκε» και από τους δικούς του, που

Πομφόλυγες, γενικώς...

του κυβερνητικού εταίρου του, όμως το Μαξίμου φρόντισε παράλληλα, με τη μεθόδο των διαρροών, να αποκαλύψει όλο το παρασκήνιο, με την καθολική αποκάλυψη ότι το πρώτο του Καρβερντικό επιπρόσωπος (ρεπορτάριος του Παπαχρήστου στα «Νέα»). Αν δεν είχε ζητήσει στηρίξη, προς τι η τόση χαρά για την πολυτρόπητη ανακοίνωση;

Βέβαια, η ΝΔ αναγκάστηκε να κάνει γαργάρα τα όσα έλεγε το 2011, τα οποία ανέσυραν τα φίλα προσκείμενα στον ΣΥΡΙΖΑ έντυπα και τα 'καναν σημαία τους. Ετσι είναι αυτά τα πράγματα, όμως.

Θα γελάσουμε από βδομάδα

Την ώρα που η «Κ» έκλεινε την ύλη της, αναμενόταν η ανακοίνωση της... προγραμματικής συμφωνίας ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, η οποία υποτίθεται ότι θα ήταν έτοιμη πριν τέσσερις μήνες, όταν αποφάσισαν να συγκυβερνήσουν χωρίς τη ΔΗΜΑΡ.

Θα τη διαβάσουμε και θα γελάσουμε την επόμενη βδομάδα, γιατί σήγουρα θα έχει πολλά για γέλιο. Επί του παρόντος περιορίζόμαστε σε ένα σχόλιο. Οι Πασόκοι διέρρευσαν πως θεωρούν την προγραμματική συμφωνία οδικό χάρτη με ορίζοντα τετραετίας, που επεκτείνεται πέραν των μνημονιακών δεσμεύσεων. Δηλαδή; Θα περιλαμβάνει προφανώς κάποιο ευχολόγιο, σαν αυτά που ακούμε συχνά-πυκνά, ιδιαίτερα από τον Σαμαρά. Γιατί επί του πρακτέου δεν μπορεί να εφαρμοστεί τίποτα χωρίς την έγκριση της τρόικας.

Και μη μις πει κονείς ότι η τρόικα θα φύγει το 2014, που τελειώνει το «πρόγραμμα». Και να φύγουμε η τρόικα (πράγμα για το οποίο δεν είμαστε καθόλου σήγουροι), θα παραμείνει η αυστηρή επιτήρηση, μέχρι το χρέος να κατέβει στο 75% του ΑΕΠ, όπως υπενθύμισε την περασμένη Τρίτη ο Ολι Ρεν. Το μόνο αλιθινό, λοιπόν, στα όσα διαρρέουν οι Πασόκοι (που είναι, άλλωστε οι μόνοι που ενδιαφέρονται γι' αυτό το κωλύχαρτο, καθώς ο Σαμαράς δε δίνει μία) είναι πως θελουν να εξαντλήσουν την τετραετία. Κι αυτό, όμως, κάθε άλλο παρά σήγουρο είναι. Θα το προσπαθήσουν, αλλά δεν ξέρουν αν θα τους βγει.

Οι πάντες κατόλαβαν ότι ο άνθρωπος είναι εκτός εισιτού, καθώς βλέπει τ' όντως του να εμπλέκεται σε σκανδαλολογία. Ο Σαμαράς έβαλε, βέβαια, τον Κεδίκογλου να κάνει μια δηλωση πλήρης προστασίας της τρόικας.

Στην αστική πολιτική λες και ξελές, ανάλογα με τη συγκυβέρνηση και κυρίως ο Βενιζέλος θα υποστούν μια φθορά.

Κι ο Αβραμόπουλος; Το πιθανότερο είναι να μην συμμετάσχει ούτε αυτός στη συζήτηση. Τη ζημιά που θήθελε να κάνει στον Βενιζέλο (και εμμέσως στο Σαμαρά) την έκανε. Και μην ακούτε εκείνους που λένε ότι έκανε γκέλα. Αν ο Αβραμόπουλος, όπως όλα δείχνουν, θελει να τον ψηφίσει ο ΣΥΡΙΖΑ για πρόεδρο της Δημοκρατίας, έκανε την καλ

■ Φιλανθρωπία με το αζημίωτο

Οι καπιταλιστές ξεζουμίζουν τους εργαζόμενους, τους μακελεύουν σωματικά και ηθικά στις γολέρες τους για να αυγαταίνουν, ακόμα και σε περιόδους κρίσης, τα κέρδη τους και ταυτόχρονα οι ευγενείς συμβίες τους ασκούν φιλανθρωπικό έργο για να κρύβουν τις πομπές τους και να τυγχάνουν και των σχετικών απαλλαγών από τη φορολογία.

Καθημερινά, οι τηλεοθόνες μας βομβαρδίζουν με αναλόγου ειδούς φιέστες και επιδειξίες φιλανθρωπίας, στις οποίες παρευρίσκονται ως γυμνοσάλιαγκες και αστοί πολιτικοί, που επιζήτουν τη «βοήθεια» των καπιταλιστών για να σταθούν τώρα και μελλοντικά στο στερέωμα της αστικής πολιτικής.

Τελευταία, λόγω της απελπιστικής κατάστασης που επικρατεί στη δημόσια εκπαίδευση και στα νοικοκυριά των εργαζόμενων, πεδίον δρξης λαμπτρό, για τέτοιου ειδούς φιλανθρωπικές μπίζνες, αποτελεί το δημόσιο σχολείο.

Εποι, το ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, με τις πλάτες του υπουργείου Παιδείας, μπούκαρε στα σχολεία και μας ενημερώνει ότι με «πρωτοβουλία και δωρεά του» (διαθέτει το ποσό των 10 εκατομ. ευρώ, ποσό αστείο για τα κέρδη των καπιταλιστών) ξεκίνησε η διανομή μικρογευμάτων στην Αττική, τη Θεσσαλονίκη, την Ημαθία και την Πάτρα από το Πρόγραμμα Σίτισης και Προώθησης Υγιεινής Διατροφής που πραγματοποιείται από το Ινστιτούτο Προληπτικής, Περιβαλλοντικής & Εργασιακής Ιστρικής, Prolepsis.

Το Πρόγραμμα υλοποιείται για τρίτο συνεχές σχολικό έτος και προβλέπεται να καλύψει φέτος τις ανάγκες 50.000 μαθητών σε περισσότερα από 300 δημόσια σχολεία της ελληνικής επικράτειας.

Οσο και αν είναι πικρή η αλήθεια πρέπει να τη σημειώσουμε: Οι καπιταλιστές βρίσκουν και κάνουν με τις πλάτες των εργαζόμενων, καθώς έχουν απονήσει και υποχωρήσει οι αγωνιστικές διαθέσεις και οι αντιστάσεις και οι αξίες του πάλαι ποτέ ταξικού εκπαιδευτικού κινήματος.

Αποκρουστικοί και γελοίοι

Τα ΜΑΤ μέσα στην ΑΣΟΕΕ, αντιμέτωπα με εκατοντάδες φοιτητές που παράτησαν τα μαθήματα και βγήκαν ν' αντιμετωπίσουν τους εισβολείς, και απέξω ο Μηταράκης, να φωτογραφίζεται χαμογελαστός με τους αρχιμπάτους, έτοιμος να εισπράξει τα συγχαρητήρια για την επιχείρηση «πάταξης του παρεμπορίου».

Για μια ακόμη φορά μπάτσοι εισέβαλαν σε πανεπιστημιακό χώρο (αυτή τη φορά κυνηγώντας αλλοδαπούς μηκροπληρτές), αναγκάζοντας τη συντηρητική σύγκλητο να εκδώσει ανακοίνωση καταδίκης και ωθώντας τους φοιτητές σε τριήμερη κατάληψη του πανεπιστημίου. Μάζι με την αποκρουστική καταστολή μιας αδιστακτης εξουσίας αναδεικνύεται και η γελοιότητά της.

Η σιδερένια φτέρνα των Μνημονίων τσακίζει τη δημόσια εκπαίδευση

Δυο μήνες μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς εκατοντάδες είναι τα κενά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΟΛΜΕ, 914 είναι τα κενά στα γυμνάσια και τα λύκεια και σε 41 διευθύνσεις της χώρας, χωρίς να υπολογιστούν τα κενά σε καλλιτεχνικά, μουσικά λύκεια και σχολεία ειδικής αγωγής.

Η πολιτική των Μνημονίων σάρωσε ό,τι είχε απομείνει όρθιο στη δημόσια εκπαίδευση, ιδηγώντας τα σχολεία σε ασφυξία και σε ιδιωτικοποίηση σημαντικών πλευρών της λειτουργίας τους, τους εκπαιδευτικούς στον εξανδραποδισμό, με την άλωση μισθών, δικαιωμάτων και εργασιακών σχέσεων και τους μαθητές στην αμάθεια με την ένταση των ταξικών φροντισμάτων και το βίαιο πέταγμά τους έξω από το σχολείο.

Τα χτυπήματα κάτω από τη μέση δεν έχουν τέλος.

Οι σοβαρότερες επιπτώσεις από την εφαρμογή των μνημονιακών πολιτικών στην εκπαίδευση, σύμφωνα με τη λίστα που έδωσε η ΟΛΜΕ είναι οι εξής:

- Μείωση των δημόσιων δαπανών για την Παιδεία κατά 33% την πενταετία 2009-2013 και κατά 47% μέχρι το 2006.

- 30.000 λιγότεροι εκπαιδευτικοί στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που σημαίνει μείωση 30% από τον Ιούνη του 2010. (15.000 από αυτούς μέσα στο καλοκαίρι του 2013). Από 102.360 το 2010, οι εκπαιδευτικοί της δευτεροβάθμιας έφθασαν τους 72.428 το 2013.

- Απολύσεις 10.000 αναπληρωτών

στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Μόλις 320 αναπληρωτές προσλήφθηκαν εφέτος στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση από 3.757 το 2012-13 (91% μείωση) και 5.527 το 2011-12 (94% μείωση).

- Κλείσιμο σχολείων και κατάργηση των εκπαιδευτικών υποστηρικτικών δομών (βιβλιοθήκες, ενισχυτική, ΠΔΣ, Συμβούλευτικοί σταθμοί, δομές ΣΕΠ κ.λπ.). Πάνω από 1.200 σχολεία στην ΠΕ και ΔΕ από το 2011 και, προσφάτως, 102 ΕΠΑΣ έκλεισαν.

- Κατάργηση τριών σημαντικών τομέων στα δημόσια επαγγελματικά λύκεια και στις επαγγελματικές σχολές (υγείας-πρόνοιας, εφαρμοσμένων τεχνών, αισθητικής-κομμωτικής) με αποτέλεσμα 20.000 μαθητές να μη βρίσκουν την ειδικότητά τους και να τεθούν σε διαθεσιμότητα – απόλυτη 2.122 εκπαιδευτικοί και 302 σε υποχρεωτική μετάταξη σε διοικητικές θέσεις.

- Μείωση των μισθών των εκπαιδευτικών ύως και 45% για τους νεοδιοριζόμενους εκπαιδευτικούς. Εισαγωγικός μισθός 640 ευρώ από 1.070 και καταληκτικός 1.400 ευρώ από 1.600 καθαρά. Μείωση των συντάξεων και του εφάπτος.

- Υποχρεωτική μετάταξη 5.000 εκπαιδευτικών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και σε διοικητικές θέσεις.

- Αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών κατά 2 ώρες, με αποτέλεσμα χιλιάδες εκπαιδευτικοί να χαρακτηρίζονται υπεράριθμοι στην περιοχή

Γαλαντόμος στους μεγαλο-εκδότες

Ως γαλαντόμος συμπεριφέρεται απέναντι σε φιλικούς μεγαλοεκδότες το υπουργείο Παιδείας, την ίδια στιγμή που τσακίζει το δημόσιο σχολείο και τους εκπαιδευτικούς, στο όνομα της σκληρής δημιοσιονομικής πειθαρχίας που επιβάλλουν οι οροί των Μνημονίων.

Το αντάλλαγμα, όπως φυσικά αντιλαμβάνεστε, είναι η αμέριστη βοήθεια στην πολιτική που ασκεί το υπουργείο Παιδείας, με ανάλογα δημοσιεύματα και η κατασυγχράνηση διαθέσιμη σε κάθε αγώνα που θα ζεστάει ενάντια σε αυτή την πολιτική.

Συγκεκριμένα, το υπουργείο Παιδείας χορήγησε στις εκδοτικές εταιρίες του «Πρώτου Θέματος», του «Εθνους» και της «REAL MEDIA AE» το ποσό των 2.392.461,5 ευρώ, για την προμήθεια τριών «διδακτικών βιβλίων» («Πάπτωσα Ιωάννα», «Υπέροχη Ελλάδα», «60 μορφές στο φως»)!

Απελπιστική η κατάσταση στην ΤΕΕ

Σε απελπιστική κατάσταση έχει οδηγηθεί η Τεχνικο-πολιγελματική Εκπαίδευση, μετά την αιφνιδιαστική κατάργηση με μια υπογραφή μέσα στο καλοκαίρι 52 ειδικοτήτων της (που εντελώς «τυχαία» ήταν και οι πιο περιζήτητες από τους μαθητές, οι οποίοι τώρα βιαίως ωθούνται προς τις δομές των ιδιωτών εμπόρων της γνώσης) και την κατάργηση 2.500 οργανικών θέσεων καθηγητών, που ή λειτουργία τους διακόπτεται λόγω κατάληψης πάνω από τρεις ημέρες, το διδακτικό έτος παρατείνεται για όσες ημέρες διήρκεσε η κατάληψη. Ο Αρβανιτόπουλος, με την πράξη του αυτή ήθελε κατά βάση να τρομοκρατήσει τους μαθητές και να βάλει φρένο στο δίκαιο οριζόντιο της ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ.

Χιλιάδες είναι τα κενά σε όλη τη χώρα και χιλιάδες οι «χαμένες» διδακτικές ώρες σε εβδομαδιαία βάση, ακρού το υπουργείο Παιδείας δεν προχώρησε ούτε καν σε αυτή την προσλήψη ωρομίσθιων, όπως έταζε αρχικά στους υπό διαθεσιμότητα καθηγητές.

Οπως έγινε γνωστό, η ΟΛΤΕΕ (Ομοσπονδία Λειτουργών Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης) μαζί με 172 γονείς και κηδεμόνες μαθητών της ΤΕΕ (ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ) προσέφυγαν στο

Σύμφωνα με όσα καταγγέλλει η ΟΛΤΕΕ οι «τρύπες» στην ΤΕΕ σε όλη την Ελλάδα είναι αμέτρητες.

Κιλκίς, Βέροια, Εδεσσα, Κατοχή Αιτωλοακαρνανίας, Σπάρτη, Μεσολόγγι, Θεσσαλονίκη, Αγρίνιο, Αλεξανδρούπολη, Αλιβέρι, Δράμα, Ελευσίνα, Ζάκυνθος, Ηγουμενίτσα, Ικαρία, Καβάλα, Ανδρος, Καρδίτσα, Κορωπί, Λιβαδειά, Σαλαμίνα, Σάμος, Ξάνθη, Ηράκλειο Κρήτης, είναι μερικές μόνο πόλεις που στα σχολεία της ΤΕΕ στενάζουν τα απόπταιδα της εκπαιδευτικής διαδικασίας, τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, που κατά κανόνα επανδρώνουν τα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ. Μάλιστα υπάρχουν σχολεία που δεν διδάσκονται καν μαθήματα που θα εξεταστούν στις πανελλαδικές εξετάσεις δυο μήνες τώρα

Η συνθήκη των Βερσαλλιών

Παρά τη νίκη της αντεπανάστασης και το τσάκισμα των γερμανικών σοβιέτ υπό την καθοδήγηση της προσωρινής κυβέρνησης των σοσιαλδημοκρατών Εμπερτ, Σάιντεμαν και Νόστε, παρά την ανοιχτή συνεργασία με τα μοναρχοφασιστικά τάγματα θανάτου, τα Φράϊκορπτς, για την εκπλήρωση του σκοπού της διάσωσης της δικτατορίας της αστικής τάξης, παρά την απεριόριστη αφοσίωση των σοσιαλδημοκρατών προς την αστική τάξη, η τελευταία στάθμη εντελώς αχάριστη προς το νέο πολιτικό της τέκνο. Ουδείς ασφαλέστερος εχθρός του ευρεγετήθηντος.

Οι εκπρόσωποι του γερμανικού χρηματιστικού κεφαλαίου ανατρίχιαζαν και μόνο στη σκέψη ότι ο πρόεδρος του Ράιχ, ο Εμπερτ, συνεδρίαζε επικεφαλής των σοβιέτ στο Βερολίνο το Νοέμβρη του 1918. Μια τέτοια σκηνή δεν έπρεπε να επαναληφθεί σε γερμανικό έδαφος. Η αστική τάξη έκανε ακόμη υπομονή για την τελική και εξίσου σημαντική εθνική ευεργεσία, που μόνο οι σοσιαλδημοκράτες είχαν τη συγκεκριμένη στηγμή τη δύναμη να πραγματοποίησουν και η οποία δεν ήταν άλλη από την επικύρωση και επιβολή της συνθήκης των Βερσαλλιών. Αμέσως μετά, τα Φράϊκορπτς μαζί με την γερμανικού στρατού πραγματοποίησαν πραξικόπημα για να ανατρέψουν τη δημοκρατία και να βάλουν τέλος στις στοιχειώδεις ελευθερίες που είχε κατακτήσει η εργατική τάξη με το αίμα της.

Η συνθήκη των Βερσαλλιών προέβλεπε δυσβάσταχες, αστρονομικού ύψους πολεμικές επανορθώσεις από την ηττημένη Γερμανία στους νικητές του Ά' Παγκοσμίου Πολέμου, το βάρος των οποίων επωμίζοταν σχεδόν αποκλειστικά το γερμανικό προλεταριάτο, είτε μέσω του πετσοκόμματος των μισθών και της υπερεκμετάλευσης της εργασίας, είτε μέσω της ληστρικής φροδόγηρης^[1]. Συνολικά η Γερμανία έχανε εφτά εκατομμύρια γερμανούς πολίτες και 65.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα από την επικράτειά της.

Η εθνική ταπείνωση και η υποδούλωση του γερμανικού προλεταριάτου στους ντόπιους και ξένους μπεριολιστές σφράγισαν τις μετέπειτα πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις της δημοκρατίας της Βαϊμάρης. Ακόμη, όμως, τα καύσιμα της επανάστασης που πυροδοτήθηκε το 1918 δεν είχαν εξαντληθεί. Μια νέα επαναστατική αναμέτρηση διαδεχόταν κάθε πικρή ήττα της ανοργάνωτης, προδομένης και διασπασμένης από τους σοσιαλδημοκράτες ηγέτες εργατικής τάξης, στο χρονικό διάστημα από το 1919 έως το 1923.

Ο Εμπερτ ζητούσε μετ' επιτάσεως από τους εκπροσώπους της προσωρινής κυβέρνησης να πράξουν «τα δέοντα». Ο Σάιντεμαν αρνήθηκε να υπογράψει μια τόσο ταπεινωτική και εξευτελιστική συνθήκη για την ηττημένη Γερμανία και παραιτήθηκε. Βρέθηκε τελικά ο «τυ-

■ KPD: Η συνεπής αντιφασιστική και επαναστατική οργάνωση της γερμανικής εργατικής τάξης

Διδάγματα από το Μεσοπόλεμο (2)

χερός» να βάλει την υπογραφή του, ο νέος καγκελάριος σοσιαλδημοκράτης Γκούσταφ Μπάουερ, τον Ιούνη του 1919.

Μόλις τρία χρόνια μετά, μαζί με τον Εμπερτ, ο Μπάουερ θα τυλιγόταν στη δίνη του σκανδάλου Μπάρμαρτ, ενός σοσιαλδημοκράτη μαυρογορίτη καπιταλιστή που θησαύριζε μεσούντος του πολέμου κυρίως με εξαιγωγές τροφίμων αμφιβόλου ποιότητας και υπερδιογκωμένων τιμών από την Ολλανδία στη Γερμανία.^[2] Ο Ιούλιος Μπάρμαρτ προσέφερε μίζα 120.000 μάρκων σε αξιωματούχους της πρωσικής κυβέρνησης καθώς και διάφορες οικονομικές ενισχύσεις στα έντυπα και σε άλλα «ευαγγή ιδρύματα» των σοσιαλδημοκρατών, που στόχο είχαν την παρεπόδιση της κομμουνιστικής διείσδυσης στους εργάτες. Μαζί με τον αδελφό του Χένρι Μπάρμαρτ έλαβαν ως αντάλλαγμα για τις δωρεές τους δάνειο 14,5 εκατ. μάρκων από την κρατική τράπεζα της Πρωσίας, λεφτά που «εξαφανίστηκαν» στο χρηματιστήριο, ενισχύοντας χαρτοφυλάκια διαφόρων κολοσσών της βιομηχανίας, με τους οποίους είχαν δοσιληψίες από την περίοδο του πολέμου.

Η κυβέρνηση της Πρωσίας, στην οποία ζύσαν τα 2/3 των γερμανών του Ράιχ, ήταν από το 1918 έως το 1932 αδιάλειπτα υπό των ελεγχών των σοσιαλδημοκρατών του SPD και των συμμάχων τους. Οι αδελφοί Μπάρμαρτ καταδικάστηκαν το 1928 μόλις σε έξι και έντεκα μήνες κάθειρξη ο καθένας για δωροδοκία! Ήταν ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα που σε διαδοχικές φάσεις αξιοποίησαν οι μοναρχικές δυνάμεις και αργότερα βέβαια οι ναζί, κατά την άνοδό τους προς την εξουσία.

Το πραξικόπημα του Καπ

Δεν είχε καταλαγιάσει ο κουριαχτός από την επιβολή της συνθήκης των Βερσαλλιών, όταν στις 13 Μάρτη του 1920 η ταξιαρχία Ερχαρντ, τημήμα των Φράϊκορπτς, διάβασε την πύλη του Βραδεμβούργου κατευθύνομενη στο χώρο της καγκελαρίας. Ο Βόλφγκανγκ Καπ, επικεφαλής ομάδας ακροδεξιών στελεχών (ανάμεσά τους ο πρώην στρατάρχης Λούντεντορφ), πραγματοποιούσε με τη βοήθεια των Φράϊκορπτς πραξικόπημα, ανατρέποντας την κυβέρνηση των σοσιαλδημοκρατών. Ο υπουργός Πολέμου Νόστε μαζί με τον πρόεδρο Εμπερτ εγκατέλειψαν σαν κλέφτες όρον-όρον το Βερολίνο, όταν διαπίστωσαν ότι το πραξικόπημα στηριζόταν από το επιτελείο του στρατού, με το οποίο ένα χρόνο πριν, τον Ιανουάριο του 1919, βρίσκονταν σε αγαστή συνεργασία, προκειμένου να αιματοκυλίσουν τα γερμανικά σοβιέτ.

Μια μέρα μετά, τα σοσιαλδη-

Οι πραξικοπηματίες της ταξιαρχίας Ερχαρντ των Φράϊκορπτς, με τη σφάστικα στο κράνος, μοιράζουν προκηρύξεις στο Βερολίνο.

μοκρατικά συνδικάτα καλούσαν σε γενική απεργία για την αποτροπή του πραξικοπήματος. Η έκκληση για γενική απεργία βρήκε απήχηση σε 13.000.000 εργάτες σε όλη τη Γερμανία! Ήταν η μαζικότερη απεργία που πραγματοποιήθηκε ποτέ στη χώρα. Η βιομηχανική παραγωγή, το εμπόριο, οι εταιρίες παροχής υδρευσης, ηλεκτρισμού, τα πάντα παρέλυσαν για μια βδομάδα. Σε διάφορες περιοχές της Γερμανίας οι απεργοί εργάτες έπειρασαν τα όρια της απεργίας και εξοπλίστηκαν, χτυπώντας ένοπλα τα αποστάματα των Φράϊκορπτς. Στη βιομηχανική ζώνη του Ρουρ 60.000 ένοπλοι εργάτες απειλούσαν ευθέως την εξουσία της αστικής τάξης. Στο Αμβούργο οι εργάτες του USPD, υπό την καθοδήγηση του Ερνστ Τέλμαν, τοπάζιαν τα αποστάματα των Φράϊκορπτς που εισέρχονταν στην πόλη. Το ίδιο συνέβη στη Σαξωνία και τη Θουριγγία, προπύργια των κομμουνιστών.

Επαίσχυντες διαπραγματεύσεις παράδοσης που έχουν συμβεί στην ιστορία παρόμοιων αναμετρήσεων. Τους παραχωρούσαν γενική αρνητιστιά, αρκεί να εγκαταλείψουν τις θέσεις τους! Οι «νικητές» εκλιπαρούσαν τους «ηττημένους» να πάνε στα σπίτια τους! Αντίθετα, για τους ένοπλους εργάτες του Ρουρ επεφύλασσαν για μια αικόνη φορά τον τρόμο του δημίου.

Επικεφαλής των διαπραγματεύσεων για τον αφοπλισμό των ένοπλων εργατών του Ρουρ ήταν άλλος ένας ανατέλλων αστήρ του SPD, ο Καρλ Σέβερινγκ, ο μετέπειτα υπουργός Μπάτσων και Καταστολής της γερμανικής κυβέρνησης, που έδωσε την εντολή να στηθούν μυδράλια απέναντι σε εργάτες στο Βερολίνο, την Πρωτομαγιά του 1929, επειδή τόλμησαν να πραγματοποίησουν πορεία στους δρόμους της πόλης κατόπιν έκκλησης του KPD. Πάνω από 30 νεκροί εργάτες ήταν οι απολογισμός του φονικού τότε.

Ο Σέβερινγκ ακολούθησε αμέσως την τακτική της διάστασης, διαχωρίζοντας τους εργάτες του Ρουρ στους «καλούς» και «παρασυμένους» ανεξάρτητους, που εν μέρει δικαίωσαν τα όπλα, και στους «κακούς» και «δόλιους» διασαλευτές της έννομης τάξης, τους υποστηρικτές του USPD, του KPD καθώς και τους συμβουλιακούς κομμουνιστές που είχαν επιρροές και δυνάμεις στη περιοχή.

Εν ειδινε τελεσίγραφου, οι σοσιαλδημοκράτες παρουσιάζαν στους εξεγερμένους εργάτες μια συμφωνία 17 σημείων, με την οποία δήθεν θα διασφαλίζοντας την αρνητιστιά σε όσους εργάτες επειστρέφαν στην εργασία τους και εγκατέλειπαν τα όπλα. Με την εκπνοή του τελεσίγραφου, ο στρατός και τημάτα των Φράϊκορπτς (μάλιστα τημάτα της ταξιαρχίας Ερχαρντ!) αναλάμβανεν δράση, πνίγοντας ξανά τα σοβιέτ του Ρουρ στο αίμα και όσους είχαν συμμετάσχει στην

εξέγερση, «καλούς» και «κακούς», γράφοντας τα 17 σημεία εκεί που δεν πιάνει μελάνι.

Καρπός του δίχρονου επαναστατικού ογώνα ενάντια στην αστική τάξη και την προδοσία του SPD ήταν και η διάσπαση του USPD και η ένωση της πλειοψηφίας του κόμματος με το KPD, αφέως μετά το πραξικόπημα του Καπ. Στην αγώνα της ένωσης των δύο κομμάτων πρωτεργάτης από την πλευρά του USPD ήταν ο Ερνστ Τέλμαν, ένας πρωτοπόρος εργάτης και επαναστατής, εξοπλίζοντας την εργατική τάξη για την επικείμενη επαναστατική αναμέτρηση.^[4]

Υπό την οπορτονιστική γησιά των Μπάντλερ και Ταλχάιμερ,

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

Επιτέλους το είδαμε γραμμένο ξεκάθαρα και με σαφήνεια, αυτό που μάλλισαν οι πένες μας να γράφουμε! Από τη διακήρυξη του συνεργατικού βιβλιοπωλείου-καφέ «Ακυβέρνητες πολιτείες» που άνοιξε στη Θεσσαλονίκη (Άλεξανδρου Σβάλου 28) αντιγράφουμε: «Δεν πρωδούμε τον εδελοντισμό που συνιστά απλήρωτη εργασία. Εμείς δεν έχουμε αυτή την "πολυτέλεια", ανήκουμε στην εργατική τάξη και προσπαθούμε να δίνουμε απάντηση στα ζητήματα εργασίας και επιβίωσης».

«Όταν η μοναδική επιλογή είναι ανάμεσα στη δειλία και στη βία, δα προτείνω τη βία. Προτιμώ να χρησιμοποιήσω όλα για να υπερασπιστώ την τιμή μου από το να παραμείνω απαδής δεστής της αιμίας» (Mahatma Gandhi).

Πρότυπο αλύγιστου αγωνιστή ο Νίκος Μιχαλολιάκος, όπως προκύπτει και από τα γραφόμενά του μέσα από τη φυλακή. Ο γάμα-γάμα της Χρυσής Αυγής μηνυμούει Σολτζενίτσιν, Κάλβο, Πλάτωνα, αναδυμάται τα τέλη της δεκαετίας του '70 και τις αρχές αυτής του '80, τότε που η «Εδνική Παράταξη» δεν έχανε ψήφους «από την πολεμική της Ν.Δ.» (Ι) και κάνει λόγο για «εφαρμογή της απάνθρωπης αρχής της συλλογικής ευθύνης από το καθεστώς»... Προαναγγέλλοντας ότι «η Χρυσή Αυγή θα αντέχει μέχρι το τέλος του κόσμου», μηνυμούει εμμέσως και Μιχάλη Χατζηγιάνη, μόνο που αντί για «χέρια ψηλά» εκείνος γράφει «σημαίες ψηλά». Και άλλα πολλά που ασφαλώς δα διάβασαν οι λάτρεις της διασκέδασης.

«Από έξι χρονών είμαι η ίδια» δήλωσε η Αλκη Ζέη! Θερμά συλλυπητήρια...

«Ο φασισμός είναι βία, όμως η βία δεν είναι φασισμός πάντα, όπως προσπαθεί – για λόγους δικούς της – να δημιουργήσει την εντύπωση η αστικο-δημοκρατική προπαγάνδα. Η βία ασκεί μια δικτατορία πάνω στο λαό, δεν είναι το ίδιο πράγμα με τη βία που μπορεί να μεταχειριστεί ο λαός στην πάλη του για την ανατροπή της δικτατορίας» («Αντιπληροφόρηση» – Απρίλης 1976).

Αντιγράφουμε το σχόλιο από παραπολιτική στήλη εφημερίδας: «Ένα σαρδάμ του Αλέξη Τάπηρα προκάλεσε ειρωνικά χαμόγελα στα κυβερνητικά έδρανα. Αναφερόμενος στα υπό κατασκευή υποθρύχια του Πολεμικού Ναυτικού, ο πρόεδρος του ΣυΡΙΖΑ έκανε λόγο για «τέσσερα ετοιμοπαράδοτα υπουργεία». Αμέσως ο βουλευτής της ΝΔ Ηλίας Βλαχογιάννης αναφώνησε "θα περιμένετε πολύ ακόμη, θα αργήσουν", ενώ η Κατερίνα Παπακώστα είπε "τα έχετε θέπω στο μυαλό σας" ...». Δεν χρειάζεται να προστεθεί κάτι από εμάς, ε;

Μα είναι δυνατό να εμπορεύονται κάποιοι παιδιά; Είναι δυνατό να εμπορεύονται το κάδει τι μέσα σ' αυτό το πλαίσιο του υπέρλαμπρου και ανδρωποκεντρικού πολιτισμού που έχει εγκαθιδρύσει και πρωδήσει ο καπιταλισμός; Είναι δυνατό να συμβαίνουν τέτοια πράγματα στον καιρό της καλύτερης δημοκρατίας που είχαμε ποτέ; Οι μον dieu, πόσα ερωτήματα και πόσα κορμιά πεσμένα από τα σύννεφα...

«Όλα είναι έτοι. Μεγάλα και μικρά. Οι Θεοί, οι βασιλιάδες, οι άνδρωποι. Κατεβάζουμε το σβέρκο μας μπροστά στον αφέντη. – Τα σέβη μου κύριε! Ο αφέντης μπορεί να 'ναι φεούδάρχης, μεγάλος καπιταλίστας, γραμματέας γενικός του κόμματος. Μια φορά είναι αφέντης. Γύρω-γύρω πιάνονται σε χορό, ροντόλα τ' ανδρωπάκια που έχουν την ανάγκη του, που έχουν το φόρτο του, που τρώνε ψωμί απ' τη δέληση του. – Χώμα να γενώ να με πατήσετε, άρχοντα μου. Μικροχατζαβάτηδες όλοι μας. Ο αφέντης έχει τα νεύρα του. – Μην του κολλάτε σήμερα. Εχει τις καλές του. – Θα είχατε την καλοσύνη. Ο αφέντης δεν έχει ποτέ καλοσύνη. Εχει μια πανοπλία σιδερένια κι απέραντη που λέγεται "ο εαυτός του". Κι αν καμιά φορά τύχει και πέσει, ξαναπάνονται όλοι μια ροντόλα γύρω από τον πεσμένο και λένε γιομάτοι χαρές. – Καλά να πάθει ο κερατά! Και τούτο δω το τελευταίο είναι η μεγάλη ανθρώπινη αλήθεια [Νίκος Τσιφόρος – «Ελληνική μυθολογία»].

Μαύρη ανησυχία κυρίευσε τη στήλη στο άκουσμα της εγχείρησης στην οποία υπεβλήθη ο Πολ. Τόμασ. Με χρόνιο πρόβλημα στη μέση (οι φήμες που μιλούν για τις βλαβερές επιπτώσεις του μακροχρόνιου σκυψίματος ελέγχονται ως ανακριβείς), ο μίστερ Τόμασ θάνει την προσεχή επίσκεψη (3 Νοέμβρη) της τρόικα στη Μπανανία.

Πανικός έχει καταλάβει τη Νέα Δημοκρατία από τη στιγμή που ανακοινώθηκε η υποψηφιότητα του Αλέξη (τι «ποιου Αλέξη» ρε;) για την προεδρία της Κομισιόν. Αυτό σημειώνεται σε σχετικό δελτίο Τύπου του ΣυΡΙΖΑ, ενώ οι λάτρεις του ειδούσις δα έχουν τη χαρά να διαβάσουν περισσότερα «νόστιμα» από άλλες Κοντροστήλες.

«Θα 'θελα λίγο δυναμίτη, δα 'θελα μιαν έκρηξη που να σκορπίσει το χειρότερο δάνατο στα βολέματά σας. Ευλογία κυρίου τα μυδράλια της ποίησης» (Νίκος Καρούζος).

Κοκκινοσκουφίτσα

ΔΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 3η Δίκη

77η συνεδρίαση Πέμπτη, 17.10.13

Μετά την ανάγνωση έκθεσης ερεύνης στο σπίτι της μητέρας των Γερ. και Χρ. Τσάκαλος, τα δυο μέλη της ΣΠΦ κατήγγειλαν την τακτική της Αντιτρομοκρατικής που προσπαθούσε να εμπλέξει και τις οικογένειές τους. Κατήγγειλαν ακόμη, ότι άτομα που οδηγούσαν μηχανή μεγάλου κυβισμού, χωρίς πινακίδες, σταμάτησαν τη μητέρα τους έξω από το σπίτι της και με πρόσχημα ότι κάτι συνέβη στη γειτονία επιχείρησαν να της πάρουν δέγμα για έρευνα DNA. Η μητέρα τους δεν τοπήγησε, δεν έδωσε δείγμα για DNA και στη συνέχεια κατήγγειλε το γεγονός με δημοσίευμα στο «Ποντίκι». Οι Γ. και Μ. Νικολόπουλος, επίσης, κατήγγειλαν ότι την ίδια τακτική εφάρμισε η Αντιτρομοκρατική και στη δική τους οικογένεια, ερευνώντας το πατρικό τους σπίτι δυο φορές σε διάστημα ενός μήνα.

Στη συνεδρίαση διαβάστηκαν ακόμη εκθέσεις κατάσχεσης όπλων (αφορούν το βούλευμα 207, για την υπόθεση του Βόλου). Από τα συνοδευτικά έγραφα τα μέλη της ΣΠΦ διαπιστώσαν ότι έγινε απόπειρα ξυόματος του αριθμού των όπλων (στο θέμα ότι συνέβη στην περίοδο της Επαναστάσης της Ελλάς) και δεν έγινε απόπειρα η ερευνή της Συνομοσίας Πυρήνων της Φωτιάς» στο Βόλο, στη Νέα Φιλαδέλφεια, στην Πάρο... οι έρευνες των αστυνομικών φρίνεται να ξεκινούν από μια κλήση που γίνεται σε αστυνομική υπηρεσία από τηλέφωνο χωρίς αναγνώριση κλήσης όπου πολίτης λέει τα ονόματα των δραστών (...). Επί πλέον, όταν μας ρωτούν σε δίκες ποιος ήταν, αν έχουμε στην ΕΛΑΣ αναγνώριση κλήσεων ή αν ζητήσαμε αρότρο απορρήτου για να βρουμε την προελευση του τηλεφώνου, εμείς απαντάμε είτε πως δεν έχουμε αναγνώριση είτε ότι ο "άγνωστος" τηλεφώνης στην ειδική γραμμή για τους πολίτες όπου διασφαλίζεται το απόρρητο της επικοινωνίας τους και έτσι είμαστε απόλυτα κολυμμένοι».

Οι ομοιογένεις των ασφαλιτών είναι κυνικές και επιβεβαιώνουν ότι ο Χαρδαλιάς και οι ομοίοι του φούσκωσαν με ψέματα την πρόεδρο, τον εισαγγελέα και τους εφέτες του τρομοδικείου, που έσπευσαν να τους υπόστησεν, αποκριπώντας όλα τα αιτήματα του προστράτων του Λαζαρίδη με τη ΣΠΦ. Και όμως, γι' αυτόν τον αγωνιστή, που έχει απαλλαγεί, περιλήφθηκε στη δικογραφία αναγνωστέο έγγραφο, ενώ όπως διαπιστώσαμε στα αναγνωστέα έχουν «παρεισφρήσει» και άλλα έγγραφα που αφορούν τον Γ. Μιχαήλ. Σκοπιμότητα από την εισαγγελέας έχει αποκριπώνεται στην πρόεδρο του τρομοδικείου Μ. Τζανακάκη, η οποία άρχισε να διαβάζει αυτό το έγγραφο. Το γεγονός ότι περιλαμβανόταν στον κατάλογο των αναγνωστών δεν δίνει το δικαίωμα να το διαβάσει, γιατί απλούστατα ο Γ. Μιχαήλ αθωώθηκε, ενώ το έγγραφο δεν συσχετίζεται μ' αυτή την υπόθεση. Και δεν μπορεί η πρόεδρος να ισχυριστεί ότι δεν έχει ξαναδιαβάσει όχι μόνο το συγκεκριμένο αναγνωστέο έγγραφο, αλλά το σύνολο των δικογραφιών με τις οποίες διεξάγεται αυτή η δίκη.

Ο συνήγορος Δ. Κατσαρής, μόλις συνειδητοποίησε τη περιλαμβάνει αυτό το έγγραφο, υπέβαλε αμέσως αίτημα να σταματήσει η ανάγνωση του, γιατί δεν έχει καμία θέση στη συγκεκριμένη δικογραφία και επιπλέον αφορά τον Γ. Μιχαήλ που έχει απαλλαγεί. Το προληπτικό είναι ότι το τρομοδικείο, αντί να κάνει δεκτό το αίτημα της υπεράσπισης, επιτιφύλαχτηκε να αποφασίσει! Οταν για τέτοια πεντακάθαρη θέματα το τρομοδικείο επιτιφύλασσεται, δεν μας δίνει το δικαίωμα να ισχυριστούμε, ότι διεξάγει μια δίκη πολιτικών αντιπάλων, τους οποίους ως τέτοιους θα αντιμετωπίσει στην τελική του κρίση;

Ο τμηματάρχης της Αντιτρομοκρατικής Ε. Χαρδαλιάς και άλλοι αντιτρομοκρατικάριοι έχουν καταθέσει στη δίκη, ότι δήθεν ενημερώθηκαν από άγνωστο και άρχισαν την έρευνα για την υπόθεση του Βόλου. Κι ακόμη, ότι δεν μπόρεσαν να κρατήσουν το τηλέφωνο του αγνώστου, γιατί δεν έχουν μηχανισμό αναγνώρισης κλήσεων! Οταν κατέ-

θετε

Το κύκλωμα της υποκρισίας στην υπηρεσία του φόβου και της τάξης

Ηδιεισδυτική ματιά της εισαγγελέως κατά την αστυνομική έρευνα στον καταυλισμό των τοιγγάνων στα Φάρσαλα δεν αποδείχθηκε καθοριστική μόνο για την «απελευθέρωση» του ξανθού αγγελου, αλλά κυρίως συνέβαλε στο να ανοδειχτεί μια ακόμα αθέατη και σκοτεινή όψη του εσωτερικού εχθρού που συνιστά απειλή για την κοινωνική ζωή. Μια απειλή που συνάντησε την επιμοπλέμη διάθεση των αρχών να δώσουν τέλος στην ανομία, την ανηθικότητα και τις επιβουλές σκοτεινών κυκλωμάτων εις βάρος της ευνοούμενης πολιτείας μας, καθώς και την ακαριαία ανταπόκριση των τηλεοπτικών εμπόρων της ανθρώπινης δυστυχίας, που δε θα άφηναν μια τέτοια ευκαιρία να περάσει ανεκμετάλλευτη. Από την εφαρμογή του δόγματος «νόμος, τάξη και ηθική» δε θα μπορούσε να απουσιάζει και η πρωθυπουργική σφραγίδα, με τον Σαμαρά να προχωρά σε δήλωση από την Ιταλία, με την οποία εγγυάται το μέλλον του μικρού κοριτσιού. Επιτέλους, το κράτος εισχωρεί αμειλικτο και ξεπαστρεύει κάθε εστία ανομίας, αντιμετωπίζει την παραβατικότητα, διασφαλίζει το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών και διαλύει τα κάθε είδους γκέτο που υποθάλπουν το έγκλημα.

Μετά λοιπόν τους καταζητούμενους Νίκο Μαζιώτη και Πόλα Ρούπτα, τους μικροπωλητές της ΛΣΟΕΕ, τη διαπόμπευση των οροθετικών γυναικών, τις επιθέσεις στους αυτοδιαχειρίζομενους χώρους, μια νέα εστία ανομίας, οι τοιγγάνικοι καταυλισμοί, ήθωναν να προστέθουν στα γκέτο της παραβατικότητας, το άβατο των οποίων αίρεται χάρη στην κρατική βούληση και αποφασιστικότητα. Οι αστυνομικοί και δικαστικοί μηχανισμοί κινητοποιήθηκαν με αστραπαία ταχύτητα για να φωτίσουν τη «σκοτεινή υπόθεση» και να συντρίψουν τα κυκλώματα παράνομης διακίνησης παι-

διών.

Περίσσεψε βέβαια όλες αυτές τις μέρες η υποκρισία «για την τύχη των παιδικών ψυχών που καταλήγουν εμπορεύσιμο ειδος», για το οργανωμένο έγκλημα της διακίνησης παιδικής πτωρείας, εμπορίας οργάνων και την κάθε είδους εκμετάλλευση. Μια υποκρισία που εκπρέψεται από τη στάση του ίδιου του συστήματος που πρωτοστατεί στο εμπόριο παιδιών, επενδυμένο με κρατικό μαρδύ, πρακτική για την οποία υπάρχουν ιστορικές αποδείξεις εδώ και δεκαετίες.

Χαρακτηριστική είναι η υπόθεση της εξαφάνισης των 502 παιδιών των φαναριών, που είχαν τοποθετηθεί στο ίδρυμα Αγία Βαρβάρα, την τριετία 1999-20023, έπειτα από επιχείρηση-σκούπα ενόψει της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, υπόθεση η οποία, παρά τις καταγγελίες μη κυβερνητικών οργανώσεων και του Συνήγορου του Πολίτη, δεν ερευνήθηκε ποτέ από τους θεσμούς της αστικής δικαιοσύνης. Πρόσφατα και αφού το θέμα ήρθε στη Βουλή, η εισαγγελέας παρήγγειλε τη διεξαγωγή κύριας συμπληρωματικής ανάκρισης, παρά την ωμή επέμβαση του υπουργού Δικαιοσύνης Αθανασίου, που έκανε λόγο για ανύπορκτα στοιχεία και αστήριχτες καταγγελίες.

Οι τηλεοπτικοί ταγόι της ενημέρωσης δεν έκαναν επίσης τον κόπο να μας θυμίσουν τα παιδιομαζώματα και τις εξαφανίσεις δεκάδων χιλιάδων παιδιών, τόσο κατά τη διάρκεια του εμφύλιου όσο και μετά την ήττα του ΔΣΕ, από τις παιδουπόλεις της Φρεδερίκης και -όπως αποκαλύφθηκε αργότερα- τη μεταφορά στις ΗΠΑ για υιοθεσία, την αγοραπωλησία εκατοντάδων βρεφών τις δεκαετίες του '60 και του '70 από το «αμαρτωλό» ίδρυμα του Αγίου Στυλιανού στη Θεσσαλονίκη.

Χύνουν κροκοδειλια δάκρυα και ομούλουν στην ουμανιστική φύση της αστικής

δημοκρατίας, ενώ ξέρουν ότι στον καπιτοτολισμό όλα είναι εμπορεύματα, πουλιούνται και ογοράζονται. Οι αγοραπωλητίσεις βρεφών βρίσκουν εδώ και χρόνια έδαφος μέσα από τη νόμιμη ιδιωτική υιοθεσία, κατά την οποία πρώτα αποκτάς το παιδί και έπειτα το δηλώνεις, σε αντίθεση με τα προς υιοθέτηση παιδιά από τα παιδικά ίδρυματα, στα οποία η διαδικασία για την απόκτηση παιδιού είναι ιδιαίτερα γραφειοκρατική και χρονοβόρη. Γ' αυτό όλλωστε είναι και πολλά περισσότερα τα παιδιά που υιοθετούνται κάθε χρόνο μέσω της ιδιωτικής οδού.

Ξέρουν πολύ καλά ότι η παρόνομη διακίνηση παιδιών, η εμπορία οργάνων, η παιδική καταναγκαστική εργασία είναι φαινόμενα που οφείλουν την ύπαρξή του στη δομή και τη λειτουργία αυτού του συστήματος, που έχει ως βασική αρχή του την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Υποδαυλίζουν όμως τον κοινωνικό εκφασισμό και ωθούν στη συλλογική ενοχοποίηση των τοιγγάνων, για να υπηρετήσουν την πολιτική σκοπομότητα της ανάγκης για την καταπολέμηση του εσωτερικού εχθρού. Ενισχύουν ακόμα περισσότερο τον αποκλεισμό των τοιγγάνων από τα κοινωνικά αγαθά, την υγεία, την εκπαίδευση, την εργασία, μπολιάζουν την κοινωνική συνειδήση με το δηλητήριο του ρατσισμού και καλλιεργούν όλο και περισσότερο το έδαφος για πρακτικές κοινωνικού αυτοματισμού εναντίον τους. Αυτός όλλωστε είναι ο σκοπός της οχαλίνωτης προπαγάνδας των ημερών: να εγκαθίδρυσε το καθεστώς φρόβου και υποτογής σε ένα περιβάλλον αυξανόμενης βαρβαρότητας, με μοναδική και αδιαφρούτητη εγγυήση της ασφάλειας και της τάξης, τη μονοπωλιακή κρατική βία, στην ισχύ της οποίας θα πρέπει να υποτάσσεται το παραμικρό σκήτημα ανυπακοής και αντίστασης.

«Η Μηχανή Αμλετ» στη μνήμη του Ντίμιτερ Γκότσεφ

Ο Ντίμιτερ Γκότσεφ σημάδεψε τη θεατρική πρωτοπορία στην Ευρώπη τις τελευταίες δεκαετίες. Δεμένος στενά με τον Χάινερ Μίλερ και το έργο του, υπήρξε για την «ανοικείωση» ένα από τα σημεία αναφοράς της. Αυτό είναι αποτυπωμένο στην παράσταση της «Μηχανής Αμλετ», η οποία συνέπεσε να ολοκληρώνει τον κύκλο της τις μέρες του θανάτου του.

Η «ανοικείωση» θα τιμήσει το έργο του Ντίμιτερ Γκότσεφ με μια παρέκβαση στις δύο επόμενες παραστάσεις της «Μηχανής Αμλετ», το Σάββατο 26 και την Κυριακή 27 Οκτώβρη, τις οποίες αφιερώνει στη μνήμη του.

Χάινερ Μίλερ
Η ΜΗΧΑΝΗ ΑΜΛΕΤ

περί της κοινωνικής χρησιμότητας των διανοούμενων

Τελευταίες παραστάσεις

Σάββατο 26 - Κυριακή 27 Οκτώβρη

Κυριακή 3 Νοέμβρη

Σάββατο 9 - Κυριακή 10 Νοέμβρη

Στο νεοκλασικό της «Κόντρας»

Αγαθούπολεως 65 και Αχαρνών

Ωρα έναρξης 8:30 – Είσοδος ελεύθερη

Λόγω του περιορισμένου αριθμού θέσεων παρακαλούμενοι να κάνετε κράτηση στο τηλέφωνο 6973930419.

Δείτε το trailer: <http://youtu.be/OOwgZmiZlb8>

Περισσότερες πληροφορίες στο www.anoikeiosi.gr.

Πολιτική τρομοκράτησης των μεταναστών

Συνεργασία υπαλλήλων της πακιστανικής πρεσβείας με τις διδοικήσεις των στρατοπέδων συγκέντρωσης κατήγγειλαν επωνύμως μετανάστες, πρώην έγκλειστοι στρατοπέδων. Οι υπάλληλοι της πρεσβείας πιέζουν τους κρατουμένους να υπογράψουν χαρτία «εθελοντικού επαναπατρισμού», εκμεταλλεύμενοι το γεγονός ότι η περίοδος κράτησης έχει φτάσει τον εναμική χρόνο, ενώ πέφτει έντονος για ψύλλου πτήδημα και η ζωή των κρατουμένων είναι αιφρότητη.

Υπερβολή; Κάθε άλλο, αν σκεφτούμε ότι οι «επαναπατρισμοί» (έτσι ονομάζουν τις απελάσεις) αποτελούν το βασικό στόχο της κυβέρνησης. Γ' αυτό έφτιαξε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, γ' αυτό άλλαξε τη νομοθεσία παρατείνοντας τα ανώτατα όρια προφυλάκισης, γ' αυτό έχει εξαπολύσει τους μπάτσους στους δρόμους με τον «Ξένιο Δία». Είναι χαρακτηριστικές οι αναφορές του Σαμαρά στη στρατηγική των μαζικών απελάσεων, στην πρόσφατη ομιλία του στην ΠΕ της ΝΔ:

«Η λαθρομετανάστευση έχει ανακοπεί! Ηδή έχουν αρχίσει οι επαναπατρισμοί. Για πρώτη φορά τη χρονιά που πέρασε αυτοί που έφυγαν από την Ελλάδα, οι παράνομοι, είναι σημαντικά περισσότεροι από εκείνους που ήθων στην Ελλάδα. Άλλα χρειάζομαστε και τη βοήθεια των εταίρων μας και των συμμάχων μας για να πολλαπλασιαστούν οι επαναπατρισμοί. Μόνο τότε θα νιώσει πραγματική ανακούφιση η κοινωνία (...) Μόνο αν υπάρξουν κίνητρα και διευκολύνσεις για μαζικούς επαναπατρισμούς, θα σταματήσουν αυτά τα «καραβάνια των απελάσμενων».

Είναι απολύτως λογικό, λοιπόν, να συνεργάζονται και «φιλικές» πρεσβείες, όπως η πακιστανική. Το έχει ξανακάνει την περίοδο των απογωγών πακιστανών μεταναστών από αγγλική μυστική υπηρεσία σε συνεργασία με την ΚΥΠ.

Κάτω τα χέρια από τ

KONTRA

Μια πρόβλεψη με μεγάλη απόδοση στο στοίχημα...

✓ Στα προηγούμενα φύλλα ασχολήθηκαμε με τον τρόπο που αντιμετώπισαν οι οργανωμένοι οπαδοί δυο σημαντικά γεγονότα. Τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τα νεοναζιστικά αποβράσματα και τον αγώνα των κατοίκων της Χαλκιδικής για να μην καταστραφεί η περιοχή τους από την «επένδυση» της εταιρίας Ελληνικός Χρυσός. Και στις δυο περιπτώσεις, με τις ανακοινώσεις τους και τα πανό τους, οι οργανωμένοι οπαδοί των ομάδων, με εξαίρεση τους οπαδούς του Ολυμπιακού που έχουν υιοθετήσει την άποψη Νo Politica, τάχθηκαν ξεκάθαρα ενάντια στις επιδιώξεις της αστικής τάξης και έστειλαν ένα σημαντικό μήνυμα προς όσους έχουν σκύψει το κεφάλι και έχουν αποδεχτεί τη σημερινή βάρβαρη κατάσταση.

Οι νεολαίοι της εξέδρας είναι στη συντριπτική τους πλειοψηφία παιδιά της εργατικής τάξης, βιώνουν καθημερινά τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης. Οπως όλα δείχνουν, κατέφεραν στη σημερινή συγκυρία να ξεπεράσουν την οπαδική τους ιδιότητα, να απομονώσουν την άποψη «η ομάδα πάνω απ' όλω» και να δράσουν όπως επιβάλλεται από την ταξική τους θέση. Είναι φανερό, ότι οι ένοιες της αξιοπρέπειας, της αλληλεγγύης, της περηφάνιας και του αγώνα κυριάρχησαν έναντι του στενού οικονομικού συμφέροντος της ομάδας και η αντιπαράθεση με τους νεοναζί ήταν ξεκάθαρη, γεγονός που έχει αρχίσει να δημιουργεί πρόβλημα στις διοικήσεις των ομάδων και στους καπιταλιστές που «επενδύουν» σ' αυτές.

Η στάση των οπαδών είναι ελπιδοφόρα γιατί πλέον οι εξέδρες των γηπέδων δε θεωρούνται «εχθρικό έδαφος» για τον αντιφοιστικό και τον αντικαπιταλιστικό αγώνα. Είναι αναγκαίο να «σπρώξουμε» ακόμη περισσότερο τις διεργασίες στους χώρους των οργανωμένων οπαδών και να προσπαθήσουμε να ενισχύσουμε την προσπάθεια των πιο πρωτότρων από αυτούς, ώστε να ξεπεραστεί μόνιμα η οπαδική ιδιότητα και νω δώσει τη θέση της ταξική ιδιότητα. Η επίθεση που δέχεται η εργατική τάξη και οι λαϊκές κατακτήσεις, η οποία όπως όλα δείχνουν θα ενταθεί το επόμενο διάστημα, είναι βεβαίο ότι θα δώσει νέα εναύ-σματα προς τους οπαδούς για να δείξουν για μια ακόμη φορά τα αντικαπιταλιστικά τους αισθήματα. Καθήκον μας, λοιπόν, είναι να βαθύνει ο βαθμός συνειδητοποίησής τους και να γίνουν οι εξέδρες από χώρο απολιτικής

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

οπαδικής έκφρασης, όπου κυριαρχεί το δόγμα No Politica, εστίες αντίστασης που θα έχουν την αλληλεγγύη και τον αγώνα ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα πάνω από το συμφέρον της ομάδας. Για να πάψουν να παλεύουν οι οπαδοί κάτω από λάθος λάβαρα και για τα συμφέροντα των καπιταλιστών.

✓ Συνεχίζονται οι θάνατοι μεταναστών εργατών από το Νεπάλ, που δουλεύουν στο Κατάρ, στα έργα κατασκευής των γηπέδων για το Παγκόσμιο Κύπελλο του 2022, παρά το γεγονός ότι πριν λίγο χρονικό διάστημα είχε γίνει ειδηση σε παγκόσμιο επίπεδο και άπαντες δήλωναν ότι θα προσπαθήσουν να αλλάξουν την κατάσταση. Οι θάνατοι προέρχονται από καρδιοαγγειακές νόσους, οι οποίες συνδέονται με τις άθλιες συνθήκες εργασίες και διαβίωσης. Από τις εικόνες, που έπαιξαν ακόμη και στα μεγάλα ιδιωτικά κανόνια, είδαμε ότι οι εργάτες δούλευαν με εξοντωτικά ωράρια σε υψηλές θερμοκρασίες, ζόύσαν στοιβαγμένοι σε τρύγλες με σοβαρές ελλειψίες σε θέματα υγιεινής και με πολύ χαμηλά μεροκάματα που δεν τους επέτρεπαν να έχουν καλή διατροφή. Τα παραπάνω, σε συνδυασμό με τις διοικητικές κλιματικές συνθήκες που επικροτούν στο Κατάρ σε σχέση με αυτές στο Νεπάλ, επιδρούν αρνητικά στον οργανισμό και ειδικότερα το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι πάνω απ' όλα διαδικασία παραγωγής κερδών για τους καπιταλιστές που «επενδύουν» σε αυτό. Και όπως όλοι γνωρίζουμε, το κέρδος στον καπιταλισμό βγαίνει από την υπεραξία, από την απλήρωτη δουλεία των εργάτων. Όσο πιο μεγάλη είναι η εκμετάλλευσή τους, σε συνθήκες τύπου Κατάρ, τόσο πιο πολλά είναι τα κέρδη των καπιταλιστών. Όσο για τη ΦΙΦΑ, που παίζει το ρόλο του Πόντιου Πιλότου, είναι φανερό ότι δεν έχει άλλοθι και με την τακτική της να αναθέτει τις διοργανώσεις σε χώρες τύπου Κατάρ, με μοναδικό τους πλεονέκτημα το ότι εγγύαται στην ΦΙΦΑ μεγάλα κέρδη, επί της ουσίας είναι συνυπεύθυνη για τους θανάτους των εργάτων. Όσο για τα μέτρα και τις πρωτοβουλίες για να αλλάξει η κατάσταση, ήταν απλά δηλώσεις για τις ανάγκες του ρεπορτάζ, αφού κάτι τέτοιο θα σήμαινε λιγότερη εκμετάλλευση όφει και λιγότερα κέρδη.

Το θέμα ήταν αρκετά σοβαρό για να αποστωπηθεί, ταυτόχρονα όμως δεν έπρεπε να μείνει για πολύ καιρό στην επικαιρότητα, γιατί θα δημιουργούσε προβλήματα στη ΦΙΦΑ και στην επικοινωνιακή της εικόνα. Για το λόγο αυτό, επέλεξαν να παίξει το θέμα σε όλα τα μεγάλα μέσα ενημέρωσης σε παγκόσμιο επίπεδο, όμως για μία και μόνο μέρα. Μετά «θάρητκη».

Μετά τις διαδηλώσεις στη Βραζιλία, τις συγκρούσεις έχω από τα γήπεδα και τα συνθή-

ματα που συνέδεαν άμεσα τη φτώχεια με τα έργα για το Μουντιάλ, ήρθε το θέμα με τους θανάτους των εργαζομένων στα γήπεδα στο Κατάρ. Από την πλευρά της ΦΙΦΑ, ενώ λείπει ότι κατανοεί το πρόβλημα και ότι φύχνει λύσεις, δηλώνει ταυτόχρονα ότι δεν μπορεί να δώσει λύσεις γιατί την ευθύνη για την κατασκευή των σταδίων ή για τις συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι εργάζομένοι στα έργα την έχουν οι εταιρίες κατασκευής. Αντιστοιχεις παραβιάσεις στα εργασιακά δικαιώματα έχουν καταγγελθεί στο παρελθόν και κατά την κατασκευή των γηπέδων στη Ρωσία, που θα φιλοξενήσει το Παγκόσμιο Κύπελλο του 2014.

Είναι ξεκάθαρο ότι η γκλαμούρια και τα υπερσύγχρονα γήπεδα, που διαφημίζονται από τη ΦΙΦΑ με όλους τους τόνους, είναι χτισμένα πάνω στα πτώματα των εργατών και ποτοιμένα με το αίμα τους. Ο επαγγελματικός αθλητισμός και ειδικότερα το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι πάνω απ' όλα διαδικασία παραγωγής κερδών για τους καπιταλιστές που «επενδύουν» σε αυτό. Και όπως όλοι γνωρίζουμε, το κέρδος στον καπιταλισμό βγαίνει από την εξέδρα, όλοτε γίνεται πρωθυπητική δύναμη, όταν το παιχνίδι πάει καλά, και όλοτε ανασταλτικός παράγοντας, όταν κάτι στραβώσει και η ομάδα είναι υποχρεωμένη να ανατρέψει το σκορ. Και το κυριότερο, αυτό οι παίχτες δεν «φοβίζουν» τους αντίπαλους τους και αν την αντίπαλη ομάδα είναι υποχειρωμένη να ανατρέψει το σκορ. Και το κυριότερο, αυτό οι παίχτες δεν «φοβίζουν» τους αντίπαλους τους και αν την αντίπαλη ομάδα μπορεί να προσφέρεται πιο εύκολα σε σχέση με το ΟΑΚΑ, ειδικά αν έχει σκοπό να παίξει αμυντικά. Τα παραπάνω, σε συνδυασμό με την απειρία του προπονητικού team και με τις μάλλον αποτυχημένες μεταγραφικές κινήσεις του καλοκαιριού, κάνουν απόλυτα φυσιολογικές τις «γκέλες» και πολύ πιο εύκολο το έργο της αντίπαλης ομάδας. Αν πρωματικά ο Αλαφούζος θελει να βοηθήσει την ομάδα, θα πρέπει να βάλει το χέρι στην ταξέπιη και να την ενισχύσει με το ΟΑΚΑ, ειδικά αν έχει σκοπό να παίξει αμυντικά.

Τα παραπάνω, σε συνδυασμό με την απειρία του προπονητικού team και με τις μάλλον αποτυχημένες μεταγραφικές κινήσεις του καλοκαιριού, κάνουν απόλυτα φυσιολογικές τις «γκέλες» και πολύ πιο εύκολο το έργο της αντίπαλης ομάδας. Αν πρωματικά ο Αλαφούζος θελει να βοηθήσει την ομάδα, θα πρέπει να βάλει το χέρι στην ταξέπιη και να την ενισχύσει με το ΟΑΚΑ, ειδικά αν έχει σκοπό να παίξει αμυντικά. Τα παραπάνω, σε συνδυασμό με την απειρία του προπονητικού team και με τις μάλλον αποτυχημένες μεταγραφικές κινήσεις του καλοκαιριού, κάνουν απόλυτα φυσιολογικές τις «γκέλες» και πολύ πιο εύκολο το έργο της αντίπαλης ομάδας. Αν πρωματικά ο Αλαφούζος θελει να βοηθήσει την ομάδα, θα πρέπει να βάλει το χέρι στην ταξέπιη και να την ενισχύσει με το ΟΑΚΑ, ειδικά αν έχει σκοπό να παίξει αμυντικά.

Μετά τις διαδηλώσεις στη Βραζιλία, τις συγκρούσεις έχω από τα γήπεδα και τα συνθή-

■ ΦΑΝΗ ΛΟΓΟΘΕΤΗ – ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ OST – ORIGINAL SOUNDTRACK

Ελληνικό ντοκιμαντέρ για τη μουσική στον κινηματογράφο, στο οποίο συμμετέχουν ξένοι (Νικόλα Πιοβάνι, Τρέβορ Τζόουνς) και Ελληνες συνθέτες, σκηνοθέτες κλπ (Γιώργος Χατζηνάσιος, Νίκος Κυπουρόγρης, Παντελής Βουλγαρης κ.α.).

Είναι αλήθεια ότι –τουλάχιστον για τα ελληνικά δεδομένα το θέμα του ντοκιμαντέρ είναι αρκετά πρωτότυπο. Παρόλαυτά, το τελικό αποτέλεσμα είναι αδιάφορο, καθότι πρόκειται περισσότερο για μια φιλολογική συζήτηση, μια γενική κατάθεση απόψεων πάνω στο αντικείμενο, παρά για μια στοχευμένη προσέγγιση. Ανθρωποι του χώρου καταθέτουν τις εμπειρίες, τα γούστα τους κτλ. και το τελικό συμπέρασμα είναι ότι... η μουσική (ακόμα και η Ελλειψή της) παίζει σημαντικό ρόλο στο σινεμά, το αυτονόητο δηλαδά! Θα περίμενε κανές, ότι σε μια τέτοια προσπάθεια, θα γίνονταν και κάποιε

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Είμαι το ένα όκρο – δεν ψωνίζω από το Κολωνάκι ούτε απ' το ΜΑΚΡΟ

Επιδότηση πετρελαίου θέρμανσης: π.τσες μπλε και πράσινες

Το ερώτημα παραμένει (απαντημένο στο παρελθόν): Τι να κάνουμε;

Εξω τώρα οι αφεντικάνοι

Ο φασισμός δεν έρχεται απ' το μέλλον/ του παρελθόντος είναι χολέρα αστική

Φυσικά χωρίς τούπα ο Τσίπρας για την προεδρία της Κομισιόν

«Η νέα δημοκρατική κυβέρνηση που αναδέχτηκε στις εκλογές της 18ης Οκτώβρη παρά τις θετικές της διακηρύξεις και ορισμένα θετικά μέτρα σε δευτερεύοντα κατά τη γνώμη μας ζητήματα» (Κ. Τριγάζης, εκπρόσωπος του Περισσού και εκδότης του περιοδικού «Επιστημονική Σκέψη» στη «Δημόσια Συζήτηση» της «Ελληνικής Εταιρίας Κοινωνικών Επιστημών» με θέμα «Τοπική Αυτοδιοίκηση και κοινωνικός μετασχηματισμός», εκδόσεις Αιγαίν 1983 – Το άθροισμα των δημοκρατικών δυνάμεων για το οποίο μίλαγε ο Ριζοσπάστης μετά τις εκλογές του '81...)

Του φασισμού (μπορεί και να) προηγείται ο εκφασισμός

◆ Ήταν όλοι εκεί: των ΜΑΤ μη εξαιρουμένων. ΚΑΙ το θέατρο. Απόντες οι μετανάστες...

◆ D. Beckam: son of the... pit-ch.

◆ Άλλο Αρκάς, άλλο αρακάς. ◆ Κι αν η υγεία αγκομοχά/ εσύ 'πουργέ της είπες/ της παπαριές σου μοναχά/ και κάτι ΕΟ-ΠΥΥΠΕΣ.

◆ Τα λεωφορεία βάφει/ με τη «βίο» του Καβάφη/ κόκκινα τα αίματα/ απ' τα πολλά τους φέματα. (Τα λεωφορεία βάφει κάποια Γ.Τ. του ιδρύματος Ωνάστ...).

◆ «Για να υπάρξει μέτωπο (σ.σ. αντιφασιστικό) χρειάζεται πρόγραμμα και κόμμα...» (Λαϊκός Δρόμος, 5-10-13). Ιδού στάδιον δόξης λαμπτρόν, λεβέντες του Μ.Λ. Αρκεί τη λαϊκή βία να μην την καταγγέλλετε για προβοκατόρικη... Στο ίδιο φύλλο του Λ.Δ. (σελ. 8): «Η κυβέρνηση Σαμαρά εκφεύγει στήμερα τη Χ.Α. για να καταστεί την επόμενη ημέρα το λαϊκό, εργατικό κίνημα και την Αριστερά». Την «επόμενη ημέρα»; Μα που ζείτε, ρε παιδιά; Σε θαλπωρή γραφείων; Και κείνο το «Αριστερά» πόσους να χωράει άρσης;

◆ Φασούλης και Περικλέτος/ ο καθένας νέτος σκέτος (Γ. Σουρής). ◆ Ο Μήτσος υπερασπίζεται το Βασιλή (πάρτα όλα, Τσοβόλαι). ◆ «Κατάλληλος και αξιόπιστος συνομιλητής» ο Μ. Γλέζος; Διερωτόμαστε εμείς εξαιτίας επιστολής στην ΕΦΣΥΝ, 21-10-13. Μήπως του ΠΑΣΟΚ του οποίου (να μην ξεχνάμε) υπήρξε βουλευτής;

◆ Ετσι, λοιπόν, η ΕΦΣΥΝ αρχίζει τον αγώνα για την ενημέρωση περί ασφαλισης (ουδέν μεμπτόν – η αστική νομιμότητα – «θα τους ταράξουμε στη νομιμότητα» - uber alles).

◆ Ως άλλος Τσ(Κ)ύρκος ο Α.Τσίπρας εδήλωσε: «Λιγότερα λόγια, περισσότερη δουλειά» - ο Τσ(Κ)ύρκος είχε πει: «Λιγότερα συνθήματα και πιο πολλή δουλειά».

◆ «Το Μηνημόνιο δεν είναι μο-

Ριχάρδος ο Γραντσιάρος

νόδρομος» - η λέξη «μηνημόνιο» σας μάρανε, μωρέ; Ή η ουσία; Με ή χωρίς μηνημόνια συνεχίζει τη βάρβαρη επίθεσή του στην εργατική τάξη ο καπιταλισμός.

◆ Αμάδεν το κατέχεις μη μιλάς (για τον Αύγουστο Κορτώ και τις πολιτικές «ατάκες» του): «Ο κρατικός παρεμβατισμός μού φράνεται απαράδεκτος το 2013» και «η συναισθηματική γκρίνια της (σ.σ. της Αριστεράς) για την Ευρώπη δεν τη βοήθησε» (ένθετο ΑΤ, Εφευν, 21-10-13).

◆ Αμάν, αμάν, αμάν-αμάν/ και τόσα χρόνια μας γ...μάν.

◆ Ενώ ο Jim Jarmusch και τα βαμπίρ του έρχονται, η αιμορραγία εδώ καλά κρατεί...

◆ Μια νίκη, μα νίκη; Ποια νίκη; Μανίκι...

◆ Το ειδαμε κι αυτό: «Η πάλη ενάντια στο φασισμό αρχίζει με τη μάχη ενάντια στον μπολοεβικισμό»...

◆ Και πληροφορηθήκαμε ότι το πρόγραμμα «Ευρώπη για τους πολίτες, 2014-2020 – Ευρωπαϊκή μνήμη» δίνει χρήμα ζεστό σε φορείς που θα «ξεισώσουν» τον κομμουνισμό με το ναζισμό. Να έχουν ήδη προστρέξει μερικοί;...

◆ Φαρμάκια τα φάρμακα – το φιδι άδω Αδωνις.

◆ «Ο Σύριζα θα αποκαταστήσει τις αδικίες της διαθεσιμότητας, είπε ο Τσίπρας στους σχολικούς φύλακες» - δηλαδή, θα επαναπροσλάβει

ΟΛΟΥΣ τους απολυμένους;

◆ 46.000 ευρώ την ημέρα η διατροφή της πρώην γυναίκας του Μπερλουσκόνι; Τι τρώει αυτή η γυναίκα, ρε ούποτη μου, αστακό το διώρο; Και καλά η διατροφή της ημέρας. Για τη νύχτα πόσο πάτε;

◆ Τσέιν ί, τζαστ ενάδερ... ντικ.

◆ «... είναι σήγουρο, ότι δεν μπορεί να υπάρξει σοσιαλισμός με "ολίγον καπιτολισμό", όπως και αντίθετα, δεν μπορεί να υπάρξει καπιτολισμός με... "ολύγον σοσιαλισμό". Το ζήτημα μπαίνει καθαρά: έχουμε ή σοσιαλισμό ή καπιτολισμό...» («Οι τιμές στον καπιτολισμό και τον σοσιαλισμό», 1986).

◆ «...Αξίζει να απαριθμήσουμε μερικά από τα επιτεύγματα (ιδίως της περιόδου 1974-1981)...: Δίκες (Αύγουστος-Δεκέμβριος 1975) με παραδειγματικές ποινές για τους πρωταρίους του χουντικού πραξικοπήματος και τους βασινιστές των κρατητηρίων της επταετίας». Αυτά μεταξύ άλλων αναφέρει ο κ. Θ. Κουλουμπής σε άρθρο του στην Καθημερινή (6-10-13) με τον τίτλο «Περί της θεωρίας των δύο άκρων» (καθόλου «Τρίτη γνώμη») – Προσβάλλει βάναυσα τη συνειδηση και τη μνήμη ενός ολόκληρου λαού που απαιτούσε «δώστε τη χούντα στο λαό», «ξεχνάει» το διαρκές και το «στηγματίο» του χαρακτήρα του φασιστικού

πραξικοπήματος, καθώς και τις τελικές ποινές των βασινιστών (πόσα είπαμε ότι «έφραγε» ο Γάρος, κ. «καθηγητά»);.

◆ Στην ίδια εφημερίδα, ίδιο φύλλο, τα δίνει όλα διαστρεβλώνοντας ένα σωρό γεγονότα ο γνωστός και μη εξαρετέος Θ. Βερέμης (βερέμης στην τουρκική είναι ο φυματικός, μα εδώ μιλάμε για χειρότερα...).

◆ Φαλιρίζει η New York Opera (όπερα του λαού). Χα!

◆ Ο Βασιλεύς Πύρρος/ και ο Σεξπίρος/ δεν ήταν ήρωας/ μα ένας χοίρος

πραξικοπήματος, καθώς και τις τελικές ποινές των βασινιστών (πόσα είπαμε ότι «έφραγε» ο Γάρος, κ. «καθηγητά»);.

◆ Στην ίδια εφημερίδα, ίδιο φύλλο, τα δίνει όλα διαστρεβλώνοντας ένα σωρό γεγονότα ο γνωστός και μη εξαρετέος Θ. Βερέμης (βερέμης στην τουρκική είναι ο φυματικός, μα εδώ μιλάμε για χειρότερα...).

◆ Φαλιρίζει η New York Opera (όπερα του λαού). Χα!

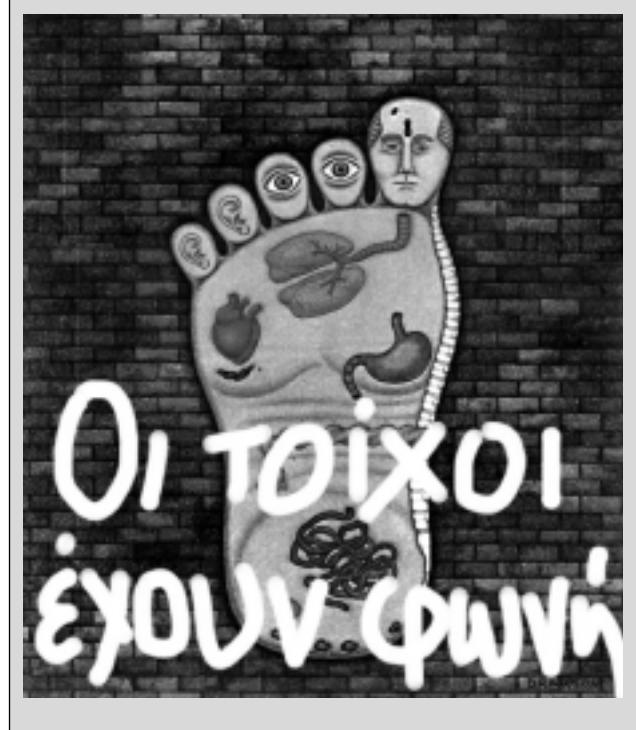
◆ Ο Βασιλεύς Πύρρος/ και ο Σεξπίρος/ δεν ήταν ήρωας/ μα ένας χοίρος

◆ «Σε περίοδο σιτοδείας, είχε απαγορεύσει στους λιμοκτονούντες κατοίκους να αγοράζουν σιτάρι, κουκιά και φασόλια από πλοίο που είχε προσάρξει στο λιμάνι του Αυλέμονα, ορίζοντας ως ποινή τον απαγορευσμό για όσους παρέβαιναν την εντολή. Είχε αγοράσει, στη συνέχεια, ο ίδιος τα τρόφιμα και τα πουλούσε στους ντόπιους σε διπλάσια τιμή από την κανονική. Εστελνε τους στρατιώτες να κόβουν σταφύλια από τα αμπέλια, χωρίς να αποζημιώνει τους χωρικούς, ανάγκαζε τους σηρότες να του πουλούν το κρασί τους σε τιμή από την αξία του, υποχρέωντας φοράδες να του πηγαίνουν φάρια στο σπίτι του, αγοράζοντάς τα μισοτίμης, αγγάρευε τους χωρικούς, ακόμα και τις γυναίκες να κουβαλούν χώμα στο φρούριο, φυλάκιζε, βασάνιζε με φωτιά και έσπαγε τα πόδια όσων δεν μπορούσαν να πληρώσουν τους φορούς τους, κυνηγούσε και σκότωνε τα πουλερικά των χωρικών, και πίεζε τους ντόπιους να του δανείζουν χρηματικά ποσά, χωρίς ποτέ να τους τα εξοφλεί. Αυτός ήταν ο Pietro Suriano, Προνοητής Κυθήρων, 1572-1574. Από το βιβλίο της Χρύσας Μολτέζου «Τα Κύθηρα τον καιρό που κυριαρχούσαν οι Βενετοί».

◆ Σε «τεντωμένο σκοινί» οι σχέσεις τρόικας-κυβέρνησης:

άρα, Σαμαράς ο ισορροπιστής (μόνο μη φυσήξει).

Βασίλης

◆ Αφίσες για αντιφασιστικές εκδηλώσεις, πορείες, πολιτιστικές εκδηλώσεις

Σαν τα μανιτάρια μετά τη βροχή ξεπηδούν οι αντιφασιστικές εκδηλώσεις. Αν παραθέταμε τις αφίσες που κυκλοφόρησαν μόνο για εκδηλώσεις του τελευταίου δεκαπεντήμερου, δε θα περίσσευε χώρος για σχολιασμό. Προτιμήσαμε, λοιπόν, να μην παραθέσουμε τις αφίσες για να μπορέσουμε να κάνουμε μια βασική

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

«Μπορούμε να παίζουμε με τις λέξεις όσο θέλουμε, με τους ιλιθιούς που κυβερνάμε και με τον πόνο τους». Για τους δικούς του λόγους, για τους δικούς του σταυρούς στη «ζόρικη» Β' Αθήνας, ο Βύρων Πολύδωρας σάρκασε την προπαγάνδα με το «όχι νέα οριζόντια μέτρα». Αυτό, βέβαια, είχε καταστεί ήδη πασιφανές,

ρον για λόγους εσωτερικής συνοχής της γαλάζιας κοινοβουλευτικής ομάδας. Ο Μπαλτάκος κατοικοεδρεύει στη Βουλή και εκτελεί και χρέη τοπάνη στο νεοδημοκρατικό μαντρί.

Εδώ ακόμη κι ο Στουρνάρας μίλησε σαν... αμερικανός πεζοναύτης, έτοιμος να πέσει σε κόλαση πολέμου μέχρι τον Ιούνιο του 2014. Αυτός, βέβαια, δεν

τόπητας, αλλά δομικές μεταρρυθμίσεις με θετική δημοσιονομική επίπτωση». Για παράδειγμα, δεν χρειάζεται να κοπούν όλες οι συντάξεις. Μπορούν να κοπούν οι συντάξεις πιάνω από ένα ορισμένο ύψος. Τότε δε θα έχουμε ένα «οριζόντιο μέτρο λιτότητας», αλλά μια «διαφρωτική μεταρρύθμιση» που θα αποκαθιστά την «κοι-

ζήτημα του νέου δανείου (που είναι αναπόφευκτο, προκειμένου να αποπληρωθούν τα ομόλογα που «τρέχουν») η Ευρωζώνη θ' ασχοληθεί μετά τις ευρωεκλογές, γιατί αυτό θέλει η Μέρκελ (αδιαφορώντας για τη διάψευση του Ντεισελμπλούμ, ο οποίος δημόσια είχε δηλώσει ότι το θέμα θα λυθεί στο Eurogroup του Απριλίου).

Με δεδομένη την «Κινεζοποίηση»

γιατί δεν είναι η πρώτη φορά που παίζεται το ίδιο παιχνίδι με τις λέξεις. Γ' αυτό και δόθηκε εντολή από το επικοινωνιακό επιτελείο του Μαξίμου ν' ανέβουν οι... αντιστασιακοί τόνοι.

Αρχισαν οι διαρροές για τις αποφασιστικές δηλώσεις του πρωθυπουργού και την πρόθεσή του να διεξάγει «πολιτική διαπραγμάτευση», ενώ διατάχτηκε και ο στενός συνεργάτης του Σαμαρά και γενικός γραμματέας της κυβέρνησης Τάκης Μπαλτάκος να βγει από τη σκιά του και να διακηρύξει με ακροδεξιά αποφασιστικότητα ότι το Μνημόνιο αποτελεί «μελανή σελίδα στην Ιστορία της χώρας» και γι' αυτό «όλη η προσπάθεια γίνεται για να σταθούμε στα πόδια μας και έτσι να μπορέσουμε να απαλλαγούμε απ' αυτούς όσο πιο γρήγορα γίνεται». Γιατί ο Μπαλτάκος; Πρώτον, για επικοινωνιακούς λόγους. Το έμμεσο μήνυμα είναι σαφές: για να βγαίνει να μιλάει και ο σωματόλος και σκιώδης Μπαλτάκος, παναπεί πως ο Σαμαράς είναι αποφασισμένος να σπάσει αυγά, αν οι Ευρωπαίοι δε δεχτούν τις θέσεις τους. Δεύτε-

ράντες και πολύ. Αφού... πολέμησε από τις στήλες των ΜΜΕ το Σαββατοκύριακο, εμφανίστηκε τη Δευτέρα, σε συνέδριο του συνδικάτου των καπιταλιστών του τουρισμού, ως... γνήσιος Στουρνάρας: «Η ολοκλήρωση της δημοσιονομικής προσφρογής δεν θα προέλθει πλέον από οριζόντια δημοσιονομικά μέτρα. Αυτά εξάντλησαν τις δυνατότητές τους. Θα προέλθει από τη φορολογική συμμόρφωση, στοχευμένες περικοπές δαπανών σε τομείς της γενικής κυβέρνησης και την αναδιάρθρωση και εξυγίανση δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών. Υπάρχουν περιθώρια στοχευμένων περικοπών σε δαπάνες καταργώντας, π.χ. κοστούρες εξαιρέσεις στο ασφαλιστικό συστήμα από τους γενικούς κανόνες, εξαιρέσεις που δεν είναι κοινωνικά δίκαιες και χωρίζουν τους πολίτες σε πατρικούς και πληθείους».

Ετσι μπράβο. Διευκρινίστηκε κάπως αυτό που είχε πει ο Σαμαράς, μετά τη συνάντηση του με τον Μπαρόζο στις 17 Σεπτέμβρη στις Βρυξέλλες: «Αυτό που πρέπει να κάνουμε δεν είναι πρόσθετα μέτρα λι-

νωνική δικαιοσύνη».

Ο, τι γίνεται είναι ένα παιχνίδι προπραγάνδας. Οχι πως ο Σαμαράς δε θα προσπαθήσει να πάρει κάπι από την Μέρκελ. Αυτό, όμως, δεν ονομάζεται διαπραγμάτευση, αλλά επαιτεία. Θα πει και στην Μέρκελ αυτό που φέρεται να είπε στην Λαϊγκάρντ: «Αν πάρετε μέτρα θα πάρετε μαζί και τον Τσίπρα». Οχι έτσι, βέβαια, αλλά με κόσμιο ύφος. Θα προσπαθήσει να πείσει τη σδημρά καγκελάριο ότι η συγκυβέρνηση χρειάζεται στήριξη και όχι κατεξυτελισμό της από τρεις τεχνοκράτες που έχουν καβαλήσει το καλάμι και δε σέβονται τίποτα. Τι θα του δώσει (αν του δώσει) η Μέρκελ μένει να το δούμε.

Εκείνο, όμως, που πρέπει να έχουμε ως δεδομένο είναι πως ο Σαμαράς δεν πρόκειται ν' αμφισβητήσει την «κινεζοποίηση», αλλά να ζητήσει μια άλλη διαχείριση. Δηλαδή, να μην τον υποχρεώσουν να πάρει μέτρα που θα ρίξουν αμέσως την κυβέρνησή του. Να του επιτρέψουν να εξαντλήσει την τετραετία καλλιεργώντας ψεύτικες ελπίδες, αφού πρέπει να θεωρείται δεδομένο ότι με το

δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι η Μέρκελ θα προσφέρει πολιτική στήριξη στον Σαμαρά και δε θα τον παραπέμψει στην τρόικα, όπως έκανε μέχρι τώρα (όπως έκανε και ο Μπαρόζο όταν ο Σαμαράς τον επισκέφτηκε για να του ζητήσει πολιτική στήριξη). Ομως, ακόμη κι αν υποθέταμε ότι η Μέρκελ μαζεύει τα σκυλιά της τρόικας και δρι η διασχέριση το 2014 γίνεται σύμφωνα με το σχέδιο του Στουρνάρα, υπάρχει σ' αυτό κάπι που θα έπρεπε να ικανοποιήσει τον ελληνικό λαό; Μην τρελαθούμε κιόλας. Ο εργασιακός και κοινωνικός εφιάλτης δεν είναι μια απειλή για το μέλλον. Είναι η καθημερινή προγματικότητα. Οχι και να μας ζητούν να δηλώσουμε ευχαριστημένοι, αν αυτή η προγματικότητα παραφείνει ως έχει.

Αλλά, τα πρόγματα δεν πρόκειται να παραμείνουν ως έχουν. Θα χειροτερέψουν. Το πώς θα βαφτίσουν τα νέα μέτρα, «ανειλημένες μνημονιακές υποχρεώσεις» ή «διαφρωτικές μεταρρυθμίσεις» δεν έχει σημασία. Η ουσία μετράει. Το μόνο που θα διαπραγματεύθει η συγκυβέρνηση είναι η έκταση των νέων μέτρων.

Σωτήρες του καπιταλισμού

«Απέναντι μας έχουμε μια κυβέρνηση που σαπίζει και μαζί της σαπίζουν θεσμοί αναγκαίοι για τη δημοκρατική ομαλότητα και την κοινωνική ισορροπία». Αυτοί που γράφουν τις ομιλίες του Τσίπρα (το απόσπασμα είναι από την ομιλία του στην ΚΠΕ του ΣΥΡΙΖΑ, την περασμένη Κυριακή) επιλέγουν με προσοχή και το ύφος της ομιλίας και τις λέξεις-κλειδιά.

Η «δημοκρατική ομαλότητα» και η «κοινωνική ισορροπία», τις οποίες μόνον ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να εγγυηθεί, δεν επιλέχτηκαν τυχαία ως όροι-κλειδιά. Είναι καταστάσεις για τις οποίες διαχρονικά ανησυχεί η αστική τάξη. Ο πρόεδρος του ΣΕΒ, για παράδειγμα, έχει αποτίσει ουκ ολίγες φορές σπονδή σ' αυτόν τον εγγυητικό ρόλο του ΣΥΡΙΖΑ, θεωρώντας τον -εξαιτίας αυτού του εγγυητικού ρόλου- ως βασικό αγκωνάρι του όλου συστήματος εξουσίας.

Υπάρχουν, βέβαια, άλλοι καπιταλιστές που θεωρούν πως το πολιτικό σύστημα πρέπει ν' αποκτήσει φασιστικό χαρακτήρα, γι' αυτό και πριμοδοτούν παρασκηνιακά τους νεοναζί του Μιχαλολιάκου. Αν ανατρέξει κανείς στην Ιστορία, θα διαπιστώσει ότι πάντοτε στις κρισιακές περιόδους παρατηρείται ένας τέτοιος πολιτικός δυνισμός της αστικής τάξης. Κάποιοι καπιταλιστές προκρίνουν τις πολιτικές συναινετικής διαχείρισης της εξουσίας, κάποιοι άλλοι αδημονούν και θέλουν να έρθει όσο γίνεται πιο γρήγορα η «τελική λύση» μιας φασιστικής διαχείρισης της εξουσίας.

Στην πράξη, βέβαια, τα πράγματα δεν είναι ποτέ άσπρο-μαύρο. Κινούνται ανάμεσα σε πολλές αποχρώσεις του γκρι. Δύο σταθερές, όμως, πρέπει να επιστημονθούν. Πρώτη: όλες οι πολιτικές τάσεις στους κόλπους της αστικής τάξης έχουν τον ίδιο σκοπό, που δεν είναι άλλος από τη διαιώνιση της καπιταλιστικής σκλαβιάς. Δεύτερη: όταν οι μέθοδοι συναινετικής διαχείρισης αποδεικύνονται ανεπαρκείς έναντι του επαναστατικού κινδύνου, σύμπασα η αστική τάξη παραδίδει τα πνίγια της εξουσίας στο ναζισμό. Αυτό δεν έγινε στη Γερμανία του 1930, όταν οι φαμίλιες των μεγάλων γερμανικών μονοπάλιών, με σέμπρο τον Φον Πάπεν, παρέδωσαν τα σκήπτρα στον Χίτλερ, τον οποίο πολλοί απ' αυτούς σιχαίνονταν προσωπικά;

Επιστρέφοντας στα καθ' ημάς, πρέπει να παρατηρήσουμε ότι αυτή την περίοδο στην Ελλάδα ζούμε στην περιοχή του γκρίζου. Το πολιτικό μπλοκ εξουσίας είναι αρκούντως απαξιωμένο, ο φασισμός είναι εκτιμητέος ως μαύρη ιδεολογία, όχι όμως και ως πολιτικό μόρφωμα με τη μορφή της ΧΑ, και ο ΣΥΡΙΖΑ πασχίζει να «πουλήσει» στην αστική τάξη τη μοναδικότητά του για το έργο της εξασφάλισης της «δημοκρατικής ομαλότητας» και της «κοινωνικής ισορροπίας».

Από την άποψη αυτή, μπορεί κανείς να πει χωρίς ν' αμφιβάλλει για την ορθότητα της άποψής του, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ -χωρίς αυτό ν' αποτελεί επιδιώκηση του- στρώνει το δρόμο στην επέλαση του φασισμού, θυμίζοντας -τηρουμένων των αναλογιών- τους γερμανούς σοσιαλ-δημοκράτες του Μεσοπολέμου.

Πώς συμβαίνει αυτό; Χτυπώντας και ξεφτιλίζοντας στα